

Հայկական գիտահետազոտական հանգույց Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Ստեղծագործական համայնքներ
ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

**This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonComercial
3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) license.**

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material

362
2 - 24

1 MAR 2010

62
24

ՀԱՅ ՈՐՔԵՐՈՒԿ

ԲԱՐԻԶԻ

Ա Պ Ե Խ Ա Վ Գ Խ Զ Վ Ե Ֆ Փ

Համբակ Էլ խօսենք, եղբարք, զի՞մի Էլ,
Ռ.Ա. Պանի գրությունը մետած է հրապառակութեամբ
7/II-1922 Առաջ բան չունենք, բայց իրար զաւել,
Անձնագիր ազգուրացութեամբ
Անձնագիր ազգուրացութեամբ
Համբակ Էլ խօսենք:

Միւրա Նալբանդյան

ՏԱՂԵՐԱ

ՏՊԱՐԱՆ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՈՐԲՈՒՈՑԻ ԶԻԿՎ ԵԼ.

1903

ԿԱՐԵՒՈՐ ԱԶԳ

ՈՐԲԵՐՈՒՆ ԵՒ ՈՐԲՈԽՆԱՄՆԵՐՈՒՆ

Դուք որբեր, որ Հայրենիքի մեջ կը բափառի կարօս եւ անշեր, եւ պատահի մը հաց, չեցին զործ մը, կամ անուանական հովանառութիւն մը գտնելու համար դուռ կը պատի, զիտապու եք որ Բարիզ մեծահարուս Հայ մը կայ, Ա. Էզնարան անունով որ շատուցէ փափաք ունի Հայ որբեր ունենար Պատի ամենայն վասանութեամբ կրնաք իրեն դիմել նետեալ հասցեով:

36, Rue LAFAYETTE, PARIS. (FRANCE)

Միայն թի ժամի պայմաններ ունի, անոնց բարձրութիւն ընթացեղու եք:

1. Սուածին պայմանն է որ բռորովին, անշեր անպաշտան ըրպար է իրեն դիմով, որպեսզի, կրսեն շատեր, եւր զանոնի իր զործարանին մեջ աշխատոնի, հարցնող, փետող չի գտնուի:

2. Երերորդ պայմանը որ մենք կրնանիք բարձրութեալ, բանի փորձով ապացուցուած է, սա որ է զադ ուզող որբը իրեն ու եւ բան մը պատելու չե: «Ճանապահամի համար ասակ մը չեմ տար», կրսէ: Ասիկայ իր իսկ բերեն լուսած է, Դադ ուզող որբը կերպով մը Բարիզ իշնապու է, բոցելով կամ օրապարիկով:

3. Եկուող որբը էզնարանի համեմատ դաւանու հաշուոյն զարու չե, այլ ուրիշի մը համար, ուրիշ անեկին իրենամունք եւ առաջնորդութեամբ դարձու է, որպեսզի էզնարան կարենաց ինք անձաներ կամ իր արքանեակինուն ձենքով փակցնեն: Կ'իրեւի թի միայն այս տեսակ փախցուած որբեր կ'ախործի, որպես զի, հաւանականաբար, իր այս նորօրինակ բարեզործորիւնը աւելի մեծ հոգ հանեւ դարդութեան առջև: Վերցերս այսպիսի 17 որբեր փախցնել տուած է Բարիզի մեջ զորեկ օրով:

4. Չորրորդ պայմանը ամենազօրաւորն է եւ այս չնաշխարհիկ որբասերեն որդեգրութեինդ անպատճառ կապանիկ: Խայեցեք որ բողոքական կամ պատրիարքական ինմանար մը ունենանք: Բարական է որ ապացուցանիք թի ցարդ անոնց ինմանիքը վայելու կամ անոնց ինմանական ունենաց որբանութեամբ առջև:

262
2-24 300
1437-24

211K

ՀԱՅ ՈՐԲԵՐՈՒՆ

ԲԱՐԻԶԻ ԱՌԵՒԱՆՔԻ ՉՆԵՐ

Բարիզի հարուստ մարդաբաներէն մէկը, Հայ միլիոնատէր մը, է գնաեանը, օրին մէկը ինքն ալ Բարիզի մէջ Հայ որբանոց մը բանալ կը խորհի: Մէյ մ'ալ յանկարծ կուգան իրեն լուր կուտան թէ 18 Հայ որբեր եկեր են Բարիզ թուրքիոյ և Ռուսիոյ շահմանագլուխն, Լոնտրայի Հայկական որբանոցը և թալու համար, զոր Բրոֆ, Թումակեան հաստատած է հոն: Էժնաւեան: — Ի՞նչ բախօք, ո՞վ է այդ միլիոնատէրը: Մենք Հայ միլիոնատէրերս զիրար կը ճանչնանք: Ծօ', Մանուկ, սա միլիոնատէրերւուն ցանկը ըեր ուայինք թումահան ալ կա՞յ մը: Մանուկ: — Ոչ, տէր իմ, չիկայ: Անիկայ միլիոնատէր չէ, բողոքական պատռելի մընէ: Էժնաւեան: — Մենք միլիոնատէրերս քանի մը որբ որբերելու առաջ 10 անգամ հաշիւ կընենք ու չենք համարձակիր ընդունուիլ: Հապա անիկայ ինչպէս կը համարձակի որբանոց մը բանալ, ան ալ Լոնտրայի մէջ: Ես քանի ուարի է որ ինկեր եմ մէջտեղ, Պօլսոյ թերթիկը, Պատրիարքաբանը և էջմիածին / բարկանցունմ, ու զիս որբ մը չունիմ: Հապա այս թումահանը որ ո՞վ է որ որբանոց մը կը բանայ, և ինչպէս վեց տարիէ իվեր կը շարունակէ, կարգ մըն ալ աշակերտներ կը հանէ, և հիմա ալ Պարսկաստանի սահմանագլուխն 18 որբեր բերել կը յաջողի:

Մանուկ: — Կըսուի թէ որբանոցը Անգղիացի բարերներու նոր իրատուութեամբ բացած է և կը պահէ:

2

Եթեան .— Հը՞րմ , հասկցայ . ըսես նէ որ կատարեալ խաչագող մբն է : Անգլիացիններէն սասկ կը շաւաքէ , կէսը կը քասկէ եւ այդպէս կը շահազործէ որբերը : Անոնց ալ օխ՝ կրլայ , մնզի պէս միլիոնատէրնուն չեն երթար ու ասմակշահագործողներուն կերթան :

Զեւտ .— Ներեցի Միւսի կցնական , որքերը ի՞նչ յանցանի ունին : Գաջի հոն իրենց եղած տեղի զրենի որդեգրել ուղեցիք ու մերժեցի՞ն Դուք կրպասկի որ որքերը Ձեր ուժը զան : Արդ ատիկայ հնար յէ , եթէ որք մը ճանապարհախին պէտ ըսպահի 10—15 ունին ունենար , հոն ինքնառողիս զրծ մը կրնէր , փոխանակ ճանրուն ճախսերով հոն պալու : Տես Թումանեան զրծնական մարդուն կեղեր . որքերուն անկարողորդինը զիտնալի՞ իերակ մը զեր ու անենց ճանապարհախսը հոգաղով զաննին բերէր է : Ամերին մարդ թէ իներցի եւ թէ կարող՝ բուսածին համեմատ : Ես բողոքականները չեմ սիրեր , բայց Թումանեանը կը ճանչենամ եւ թէ ճանչցողներ շատ բաններ կը պատմեն անոր վրայ : Բողոքական ըլլաղով հանդերձ շատ ալ ջերև ազգանք մըն է . Հայոց եկեղեցին , պատմորիսներ , լեզուն լաւ զիտէ ու կը յարգէ : Անզինը մէջ հանրածածօր մըն է , մնացած յէ բաղայ մը ուր զացած եւ Հայերը ճանչցուցած ու անենց դասըր պատուանը կերպով պաշտպանած զըլլայ : Սիզիային դուրս 1890 ին Գերմանիա ալ զեաց նոյն կերպով բանախօսութիւններ ընելու Հայրական դատին ի նպաստ : Այս բանախօսութեանց ապրեցութեան ո՞րշափ մէծ ըլլաղ անիկ կրնաք երեւակայել որ Գերմանիոյ կառավարութիւնը իսկոյն միջամտելով արգիլել տուար : Թումանեանը անկէ Զույցերիա եւ Պեղմիքա անցար , Գայիս ալ պատեցաւ նոյն կերպով

Միւսուն .— Այո՞ , գիտենք , ամէնը իրենց քասկին համար է , գուռք ալ կը կարծէք թէ ազդին կամ Հայ որբերու սիրոյն համար է , անամակ բան չկայ , մարդ էն առաջ իրեն փորուն ու քասկին կը նայի , անձնութիւնն Փիլան , ատոնք խօսքեր են :

Զեւտ .— Բայց Միւսի Միւսանեան , եւ Գայիսի

րարեկամ մը ունիմ , որ զրծօն անդամ եղած է այս ֆուլիքին որուն հովանաւորութեանը տակ կը զրծէր Թումանեան կունակութեան եւ ինինակութեանը : Բանզի Թումանեան եւ ինինակութեանը միշտ ամիսներէն միշտ ինչ է : Այդ Գայիսիացին ինձի սիմեչանօֆ պատմեց թէ ինչպէս Թումանեան կունակութեան գործած է Գայիսի մէջ , ամենայն անկեղծութեամբ , արամի բերելով իրեն եւ իր ազգին , թէ իր միջոցաւ եւ շանիր հազարանը ունիններ հաւաքուած ու դրկուած է շանիր հարցերու կարօտեամբուն , առանց ինչը այդ սամին ձեռքնեցնեան :

Միւսուն .— Այո , անոր համար լեցուն ամսական մը չէր առներ ու քամկը պարաբացներ :

Զեւտ .— Հարկա կլնիղուններ , կուզեկիր ու անօրի մեռնի՞ր : Դուք հարուստներդ կը կարծէր որ բարիք ընող մը միշտ ձախ ընելու եւ ինտեւաբար միշտ աղաս եւ ինդա ըլլաղով Ձեզ կը կախեալ ըլլաղու է : Եթէ միկը շապրի , ինչպէս օգսակար կենայ ըլլայ : Դուք հարուստներդ կը զրծէր եւ Ձեր շահածքը Ձեզի կը պահիք : Իսկ Թումանեան եւ նեմաններ կը զրծեն եւ շահածքնեն փոխանակ Ձեզ հետա ամբողջովին իրենց պահելու . այոց , կարօտեամբերու կը դրկեն , իրենց շափառու ապրուսը առնելին յետոյ :

Միւսուն .— Պարմն չեմ ընդունիր , ատիկայ շահագործումէ : Եթէ ձեն կրնար ընել , մէջ ինալու չեն :

Զեւտ .— Բարեկամն եքր ազգը հարուստներուն մենայ սեւ օրերու մնացած է : Դուն , Պարոն , ի՞նչ ըրած ունիս ազգիդ ու երկրիդ . յանի՞ որք պահած են , միհիցքն հայրենիի մէջ հազարներով կան : Այդպէս մեծ մեծ խօսդ ու բան մը ըլլուղները չե՞ն որ աւելի խաւապահած եւ աւելի ալ վիսաւակար են : » Հետ յիշ ինի վօսուլ : »

Էդման .— Ինչ եւ-իցէ Թումանեան ովկ կըլլայ , ըլլայ , աղէկ մարդ ըլլայ թէ գէշ , ինդիբը անոր վրայ չէ , առեւտուրը այդպէս չըլլար : Կը նայիս թէ ըլլադ քեզի շահաւորէ , լմնցաւ : Դիմացինիզ աղէկ կամ գէշ մէկը ըլլալը , ըրածիզ շիտակ կամ սիսաւ ըլլալը թինչ հոգք : Եթէ ատանկ բաներու շատ զգուշութիւն :

ընէք, ունէ չահատոր դործ մը ընկել հնար չէ:

Հիմա խնդիրը հոսէ թէ, քանի որ մինչեւ հոս գկեր են, ոտ աղաքը թուամսեանին ձևոքէն ինչպէս կրնանք առնել: Գիտէք զժուար է բերել տալը, հափ միծ ծախք մո կայ, անկէ զատ լաւ առաջնորդ մը գտնելու է, յետոյ անոնց անցագրերը յարմարցնել եւ թուարոյ հողէն անցնելու արածութիւն ստանալ շատ զրժուար գործեր են, ես կրպարմանամ թէ ինչպէս բերել են: Մեծ կարողութիւն ցոյց տուեր են շիտակը:

Գոլուքէ ծէան: — Ասկէ զիւրին բան չիկայ, մենք արդէն ատոր համար պէտք եղած բոլոր պատրաստութիւնները տեսած ենք: Թուամսեանի առաջարկեցինք Զեր տուած հրահանգին համեմատ, որ գու քայդ բերած տղոց 18 նալ կորպերէք եթէ Զեզի յանձնէ: Երէկ իրիկուն ճաշարմար հաւաքուելով տեսակցութիւն մ'ունեցանք այս մասին: Թուամսեան կըսէ ճիզվիթութեամբ թէ, այդ աղաքը իրենց Լոնտրայի որբանոցին համար բերուած ըլլալով եւ անոնց ընդունելութեան համար ալ ամեն պատրաստութիւններ տեսնուած ըլլալով, բընկանարար չատ զժուարութիւններ եւ անպատճութիւններ պիտի ծագին անոնց յանձնու ելովը, բայց որովհետեւ անհանու որբախութիւն մը զդացած է լսելով որ Էկնաեանի պէտ հարուսա աղգային մը իր պատճառով Զայ որբերով հետարքը լուսի սկսած է եւ կուզէ այս 18 հատը որդեգրել, ինքն ալ իր կողմէն հնար եղած դիւրութիւնը տալ ուղելով այս որբերը կը յանձնէ սա Յ պարմանաւ:

1. Որ աղայոց աղաս կամքին ձուի: թէ հո՞ս մը նաւ կուզէն թէ Լոնտրա երթաւ:

2. Որ Էկնաեանը իրեն գրութիւն մը տայ թէ այս աղաքները ինք որդեգրած է եւ անոնց ներկայ եւ ապագայ բոլոր պատամսանատութիւնը կստանձնէ: Քանի որ կրսէ որբերը մեզի յանձնուած են իրը նոցա հայրը, անոնց ապահովութիւնը մենք խորհելու ենք:

3. Որ Պարսկաստանէ մինչեւ հոս եղած ծախքը վճարուի որպէզի ասոնց տեղ կրկին ուրիշ որբեր բեր-

ուին, այնպիսիներ, որոնց թախանձագին աղերսներն անլսելի թողլու ստիպուած, հոս իրենց անդը ձգածեն: Էգնաւէան — Այո՛, քիչ մը առաջ թուամսեան հոս ալ եկած էր եւ չամչցած այդ նոյն առաջարկութիւնները ինծի ալ կընէր: Ես ըսի թէ այս դործին խառնուի չեմ ուզեր, թէ քանի մը աղզայինք ինծի առաջարկած են թէ գուբաը, անտէր մինացած 18 Հայ տղաք կան Բարիզ, ես ալ ըսած եմ որ, եթէ ինծի բերէք 18նալ կորդեգրեմ: Ասկէ զատ բանի մը չեմ խառնուիր: Խոկ անոնց ճանապարհածախոը վճարելու խնդիրը բոլորով վին մերժեցի: Ասոր վրայ ըսաւ թէ քանի որ ճանապարհածախո չէք վճարեր, մենք ալ ուրիշ միջոց չունիք կրկին նորեր բերելու, ոստի մեր տղաքը կառնենք կերթանք: Զեր զիտանալիք բանն է ըսի ճամբեցի:

Հոսվայ կը հասնի հեւալով պըն, Զատիկ անունով Սերտատացի անգործ Հայ մը, որ այս որբերու խնդիրէն իրեն բացուելիք գործի մը հոսէն մղուած՝ հոգւով մարմնով նուիրուած է հարցին: Ներս մանելով լուր կուտայ թէ Թուամսեան՝ Տիայ Էկնաեանի բացաւական պատամսանին վրայ կը պատրաստութիւնը այս երեկոյեան գնացքով մեկնիլ զէպի Լոնտրան: Այս լուրը յանկարծակիի կը բերէ ժողովականները: Մէկը կըսէ, տես ինչպէս որբը ձեւքն հանել չուզեր, ու թիշ մը նայէ, խնդիրը ճանապարհածախոն վրայ կը գտանայ, եթէ ծախքը տրուի՝ ինչ հոգը, ողաքս պիտի ձգէ, ասիկայ որբերու ճշմարիս վաճառական է եղեր: Շահագործուած է գինամիմ, շահագործուած: Այս բանը արդիլ ելուէ, աղցոթիւն չկայ մը, Տէլլէ՛ Պանուք հը: Բարիզի մէջ ասանկ բան ըլլալ ալ միթէ հնարէկ, ճար մը խորհինք Պահ մը լուսթենէ վւրջը, իսօք կառնէ,

Մէան Տէր Մէան կը Պոլսեցի երիտասարդ գոհաւաճառ մը: — Մտիի րբէք, ես ճար մը գտայ: Ես այդ տղաքը հոս բերող Պրն: Փիրանի կողմնակի աղզականն եմ, եւ իրը այդ իմ վրա վատահութիւն ունի: Արդէն իրմէն խնդրած եմ որ մեկնելէն առաջ անզամ մը մեզի հրամէ աղաքներով, եւ ընդունած է: Լաւ, հիմա

ևս կերթամ ու հրաման կը ի նպարե՞ւ որ աղաքը տուն առանիմ, ևս տղաքը կը բերեմ տուն, Ձեզմէ ոմանքալ կառքերով կուգաք տան առջեւը, կը նու տեցնէք տղաքը ու կոսոնէք Մը ջակայ զի զերէն մէկը կը փախցնէ ք կը լմնայ: Ես մի քիչ կը գիմազրեմեւայլն, բայց դուք մտիկ չէք բներ եւ իրը թէ ինձի հակառակ կառնէք եր տանիք:

Դաշտակնեան. — Աստիկայ լու է, ես ալ ի կոյն կերթամ Չ ոմտիկան կառնեմ ու կայարանը կսպասեմ, որ եթէ ուեէ պատճառաւ զուք չի յաջողիք եւ Թումանան տղաքներով կայարան գայ, հոն բանել կուտանք, առարկելով թէ տղաքներ առած կը փախչի:

Այս կարգազրութիւնը ամենուն ալ հաւանութիւնը գանելով, Տէր. Միքայէլեան եւ Գարփազնեան կը մեկնին:

Զեշտ. Յայնամ բուրիւնը ընթմիջեղով կը ջանայ եղած դաւադրութեան հրեշտային, ազգային ու անիրան կորմերը ցուցիել մասնամշերով թի ինչ ամօր ու նախատին պիտի ցորացնի Բարիզի Հայ զարդութին անուան:

Թումանեանին առաջարկութիւններուն միջ, կրսէ, յիշայ բան մը որ ջափազանց կամ անեկի ըլլայ: Մարդը որբանց մը բացեր է, եւ անոր համար Հայուսանի անեկր ու կարօս որբերէն 18 հաս բերել տուեր է, իրեն վասանելի անձի մը ձեռաւը, ինչ իերպով մը ծախը հայրայրելով. ի՞նչ իրաւամբ դուի կեղկի այդ տղաքը վար դնել կուզիք, երե իրօֆ նպատակնեի որբ պանել է, Հայրենիի միջ հապալներ կամ անեկր, անեկրունց, ինչո՞ւ բերել չէք, սար ու բերուածը կը յափշամիք: Մասնամի որ մարդը տղաքը յեւ սար ջրեր, այդ օրինաւոր կերպով կառաջարկէ որ եղած ծախը յուրի, որպազի կրկին ատնից տեղի բերել տուած որբերը յափշամիք, առանց ծախը ու համերժելու Թումանեան աւելի դիւրութին սարու համար լսած է որ երկ իր պանամշած զումարը չաս կերենայ, երբայ տուսակ վաճառողներ ուն հարցնիք եւ ամենեն կարա եւ անենեն աւասի կերպը որն է զայն վճարէք, բայց չի լինդուիր:

Առեւը բերելու մեղուրինն ու հոգն ալ վրան կառնէ: Աշ յեւ հասկեաւ թի այսպիսի առաջարկութեան մը դեմ ի՞նչ առարկութին կրեայ ըլլալ, շեունակաղու ենէ զաւ:

Սըման. — Պարոն: Ինչ իրաւունք ունի ծախէք ուզել ու:

Զեշտ. — Ինչո՞ւ յի պահանջէք, բանի որ աս տղա օրս պարիկով կամ բուշեղով ձերան, հապա ծախով եկան:

Մանուկ. — Քսակէն չէ տուեր եա. ուրիշներէ հաւաքեր է, բարերար անձինք որբերուն համար տուեր են, ի՞նչ իրաւունք ունի զ այդ ուզելու:

Զեշտ. — Թումանեան այդ ծախը ու՞նի առերեկ, իմ անոնց անեապարհածախին պատասխանտուն եղեր է, եւ զայն հայրայրեղով մինչեւ հոս բերեր է եա: Դուի ալ երկ կուզիք բակենէի մի տաք, անէկ առիկ հաւաքեցիք: Խնդիրը նոս է որ մարդը նորեն որբեր բերել պիտի սայ իր որբանոցին համար, արդ առոնց համար կրկին ծախ պիտիք, եւ չի կրեաւ կրկին դիւնու ընելու բարերաներուն անոնց անեապարհածախին համար: Պիտի է, արդարութին է որ տղաքը վար դնողները անոնց ծախն ալ տառնց խօսքի տալու էր որբերը:

Զեշտ. — Աստիկայ չեմ բնդունիք Պարոն: Ասիկայ առեւառուը չէ, որբի գործ է, եթէ Թումանեան որբանէր է, ուրախ ու չորհակալ բլլալու է որ էցնահանի պէս հարուստ անձնաւորութիւն մը կըզիջանի 18 որբ մէկէն ըրգեգրել եւ ալ առանց խօսքի տալու էր որբերը:

Զեշտ. — Ան ալ յեւ սար լսած յունի եա, բայց ծախէք: Փառք Ասունծոյ Էզնանեան հաւուս է, երկ որբերը պիտի որդեգրէ կրեայ նուր անոնց անեապարհածախը վը ձաւել, եւ այնչափ յասունակա մինչեւ ուրիշի ծախով բերել տուած որբերը յափշամիք, առանց ծախը ու համերժելու Թումանեան աւելի դիւրութին սարու հսած է որ երկ իր պանամշած զումարը չաս կերենայ, երբայ տուսակ վաճառողներ ուն հարցնիք եւ ամենեն կարա եւ անենեն աւասի կերպը որն է զայն վճարէք, բայց չի լինդուիր:

Մթասեան. — Ինչո՞ւ պիտի տայ եղեր: Թումանեան այս ծախքը որբերուն բարիք ընելու համար չի ժողվի՞ց, այս, ահա այլ նպատակին ծառայած կըլլայ կրկին

եթէ որբերը էգնաւեանէ որդեգրուին, բարիքը բարիք ըլլաւ է չի դսղրիր եա. որբերը լոնտրա են եղեր, Բարիք են մնացեր:

ԶԵՅԴ. — Պարն Մինաւեան մեղյ որ այսչափ տարի Բարիզ մնացեր ես, ու դեռ աս Եւրոպական զործերու մանաւանդ բարեւորական զործերու, նախնական տարրը եղոյ կանոնը չեւ հասկցեր որ, սակ մը ինչ նպատակի համար որ ուզուի կամ սրուի այն նպատակին համար զործածուիր կ անպատճառ, առանց շեղերու, առանց մեկնուրին տարու: Թաւաւեան այդ սակը Հայատանէ Լոնտրայի Հայկական որբանոցը որբ ու Կայոս հայ տպաներ բերելու համար հաւաքած է, եւ չի կրեար զայն Բարիզի համար զործածել: Այս բաներուն զորշուրին ըլեզով և որ Թունաւեան յաջողածէ այսչափ տարիք և մեր կանոնն պահել իր որբանոցը, յանի նույիւտունի իր զործոց մեջ Եւրոպական ձշորինին եւ ուրդուրինին ենած են. եւ ասիկայ փառ ու պատի համարելու եմ մեր սպան: Մինչ դեռ անդին չաս մը ազգային զործեր, այս սկզբունքը չի յարգուելուն համար կը կարան, կը կործանեն: Դեռ անցեալ օր Որեւելի մեջ կը կարգային քի զաւտ ներու որբանոցերը արհեստանոցի վերածելու ծրագիրներ եւայն պատրաստեցան բայց դեռ մինչեւ հիմայ յիշապործութեալ դրիի վրայ կը մնան եւ հաւաքուած դրամն ալ խօսի կայ պատրիարքանի պաշտօնիկից յետանոց աւասականներուն յատկանել: Ասիկայ արեւելին եղանակ է. ոչ արեւելան: Երե Բարիզի այսինչ հիմանդրանոցի սասկը այնինչ որբանոցի կամ հիմանդրանոցի զործածուի ուզուի, ի՞նչ կայ ան ալ բարեզործուրին և ան ալ բարեզործուրին է բարեզով. շիտակ կը լլաւ յ, կամ հասաւալուրին ևր, արդարուրինը կը բոյլարկ: Կամ ուրիշ աւելի մերձաւոր օրինակ մը առնեմի: Պարն Մամրաջօֆ Բարիզ հայ եկեղեցի ոը կառուցանել խոստացած է, երե Բարիզի Հայ ատով որբանոց մը կամ դպրոց մը բանալ ձեռնարկեն ըստը թի ան ալ բարեզործուրին է, ան ալ, եւ Պարն Մամրաջօֆ աւելի ուրախ ըլլալու է որ որբանոց մը աւելի ածան եւ աւելի օգտակար է, շիտակ ըրած կը լլաւ կամ կամ:

Պ. Մամրաջօֆ ուրախ ու շնորհակալ կրիմայ:

Ոչ բարեկամն, Զեր որածը յայտնի անիրաւուրին է եւ Բարիզի Հայ զադրականուրեան նախատին է, եւ երե ոչ հիմա, զոնք սապագային Ազգը նողանելով պիտի նայի այս Զեր ազգակործան արարի վրայ:

ՄԱՆՈՒԿ. — ԱՌ Պարուն Զէզոք, հասկցուեցաւ գունալ անոնցմէ ես:

ԶԵՅԴ. — Սնունցին ասոնցին շիկայ հոս. խնդիրը պարզ արդարուրեան վրայ է:

ԶԱՊԻ. — Քեզի պէս ազգայիններ որ ունենանք գործերնիս հարկաւ յառաջ չերթար. Ազգին մէջ միութիւն պէտք է: Քանի որ մեծ մասը այսպէս կուգէ կոր գուն ալ ելլեր բողոքական մը պաշտպանելու շես այսշափ, անոնք գտամաններ են:

ԶԵՅԴ. — Բարեկամ բորբովին սիազ ես, վերջին դիսերուն մեջ բորբականի յափեն աւելի ապացուցին թէ ձշմարտապի Հայեր են, եւ ազգին դասին ու պահւին համար յաջարուերու պատրաս՝ Լուսաւորչականի մը չափ: Թունաւեան ինքը ասոր համար հարցուած, բանսարկուած, մահուան դասապատուած եւ աբսորուած է, եւ անեն ձշմարի Հայ ուրախ ըլլալու չէ ո՞ի որ այս աբսորուած միջոցին, մինչդեռ աբսորուերու կամ վախրասականաց շատեր կամ ազգին բեռ են եւ ուրիշ ազգայնոց օգնութեամբ կապրին, եւ կամ միայն իրենց օրապահիկը կը հանեն, Թունաւեան հաստատուած է Անզիփիս եւ յաջուած է համարուրին վասկիր Հայկական խնդրոյն Անզիփոյ մեջ արծածուերուն հօգուապի օգնելին վերը, ուր գերեք յադար մը բոյած չէ որ Հայկական խնդրոյ վրայ չի բանախուկ առանց Բողոքականի, Լուսաւորչականի կամ կրօնական խսրութեանց յիշատակուրին մը ընենու: Վերջն ալ Անզիփիս հաստատեց Հայկական որբանոց մը Անզիփոյի ունիքիքի մը հակողուրեան տակ եւ առանց ազգին ասնդին մը արժելու, եւ հոն կը պատրաստ իրեն դիմողին եւ անսկը որբեր: Մանչդեռ դորի հոս Բարիզի մեջ նստած, ձեր անձնական շատերով եւ զուարանուրիններով ըգրադան, Հայենիքի որբերուն վրայ խորհան անգամ յունիք,

նա ճար զեր, միցոց մը հայրայքեր եւ Հայաստանի խորեւին 18 անէտեր եւ կարօս Հայ տղամբներ ժողվեր, առեր, թերեր է, զործ մը որ ծախիքն զայ հազար եւ մեկ դժուարութիւններ ունի. եւ հիմա դու ինս Բարիզի մէջ, փոխանակ անոր ձեռք կարկանդեր եւ օգնելու արգելք եւ խոշընդու կրպաֆ. ասիկայ մեծ աւօր ու խայտառակուրին է. երանի թէ եւրոպիոյ անևն բաղամներուն մէջ ազգը ունենաւ մեջ մեկ թունահաններ, ըլլայ թէ Լուսառոցական, բողոքական կամ Պապական, բաւական է որ ճշնարիչ Հայ ըլլայ ու Հայուն համար աշխատի կերպով մը կամ ուրիշ կերպով :

Ասիկ զայ յեմ հասկնաւ թէ աս մարդուն ի՞նչ կրնայ բուրիդ. Գաղտնի կամ խարեւորեամբ բերած չէ որբեր, այլ իր ենթայացուցիչը Եցմիածին զայած է, Հայրիկը ոչ միայն իր հանուրինը տուած է այլ հաւել իր չորս կողմը գտնուած անէտեր ուրբերեն, զորս ինչ ինչ ընելով ըլ զիշկը, ուզածին չափ տուած է, ինդրած է որ 18 նալ անէկ առնի, տանի, բայց անիկայ միայն Յ հասր առած է. Հայրիկը հաւել տուած է իրեն օրհնուրեան կոնդուկ մը, զոր ինչ իսկ աշխուս ձեսայ եւ կարդացի:

Եժնաւեան. — Բայց կըսուի թէ կը շահագործէ եղբ որբերը :

Զեռու. — Որբերուն ի՞նչը պիտի շահազոնուի. երբ մեկը կարօս ու աղյաս Հայ տղամբներ կընդունի. կը կերակրէ, միջակ կրուրին մը կուտայ անոնց եւ ապրային ապրուսի զէշ աղեկ միցոց մը, ասոր ո՞ւր տեղն է շահազործերը: Անոնց միայն Անզինյ պէս ազատ երկիր մը զազ, անոնց կերպերուն վարժուի եւ լեզուն սորվիլլ բաւական մեծ օրհնուրին մըն է: Իսկ թէ ունամի դժողու եւ ապերախ կրպան եղեւ, ասոր ալ ինչ զարմանի երբ անէն կողմէն զանոնիք կը զրոյեն: Երե, օրինակի հաւար, այս Բարիզի 18 տղամբներեն ունամի դժողու ու պահանջելու դառնան, բնական չէ, բանի որ իրարու ձեռքէ կը խիք զանոնիք իրեւնի բանկախի զանձ:

Դուն, ես եւ ուրիշ մեզի նեւաններ բայ մը պախակուելու ենի իր շահախնիդիր, որ հասած ենի միայն մեր շահեւով կզբայինիք, մենք մեզ ապրեցնել եւ սասկ շահիլ կուզենիք, իսկ թունական այնպիսի զործ մը կընէ:

Եղեր, որով ինի ապրելի զայ հաւել իրեն ինչ 10—20 աղյաս Հայ տղամբ ալ կապրեցնէ եղեր: Առոր ո՞ւր տեղը շահագործել է: Դուր որինիս այդ տղամբ Զեր գարծարանը պիտի դմէի աւելի իրաւամբ չի կրնար ըստով ի բէ դուր պիտի շահագործել այդ տղամբները:

Եժնաւեան. — Եւ, քիչ մընալ սա տղոցմէ լուր տու-էք, նայինք ի՞նչպէս վախցուցիք:

Միուն. — Զատիկին հետ գացինք որ ճամբորգու-թեան կարգազրութիւններ բնելու վրայ են թումանեան եւ Փիրան բարեկամներու մնաք բարուլի պիտի երթային. Ես ալ խնդրեցի որ տղաքը տուն տանիմ մի քիչ ու-րախոցնելու եւ շաքարեկինով պատուալիքելու: Պըն Փիրանի հետ ունեցած ազգականական յարաբնութեա-նըս պատճառով բնաւ չի կասկածելով թոյլ տուին որ տանիմ: Տարինք տուն ու անչէ կառքերու մէջ գնելով ծուռ մուռ ճամբաներէ տարինք նօտան, Զեր գործաւ որ Միւսիր Բոլին տունը, չնչպէս կարգազրած էիք: Ճամ-բան ճաշարան մը տարինք ու միւս բնկերներն ալ գա-լով անոնց ճաշ մը տաւինք: Խորհեցիք անգամ մը, սա պղտիկ աղոց մէն ինչ կը յուսաք, անհնդմէ ոմանք հիմա-կուց Բողոքական եղեր են եւ մերժեցին զինի խմել, բայց ստիպելով բռնի խմցուցինք ոժանց:

Եժնաւեան. — Թումանեան որ երեկ իրիկուն պիտի մեկներ գացի՞ր է թէ հոս է զեր:

Միունաւեան. — Ոչ, հոս է: Կերեւի թէ հոս հոն ինկեր տղաքը կը փառուէ:

Եժնաւեան. — Զգուշ ըլլայիք որ չըլլայ թէ տեղերնին իմանայ, ազատ թէ ոչ կուզայ եւ ով զիտէ գուցէ, տղ-զաքն ալ անոր յարին եւ գժուար ըլլայ պահել զանսնք եւ ամեն բան լինն առով բռուով յոզնու թիւնիւ, իզուր երթայ:

Միունաւեան. — Ոչ, ո՞ւրկէ պիտի գանէ: Եթէ գանէ եւ զայ ճշմարիտէ որ տղաքը չին, բանուիր կերթան անոյ: Արդէն հիմա ալ կը պնդեն որ զիրենք իրենց Հայրիկին տանինք: Տես ու Փիրանին անեկեսութիւնը, Հայոց Հայրիկին անունով Հայրիկ կանչել կուտայ եղեր զին-քը: Ֆղոցմէ ոմանք մինչեւ իսկ սկսան լուլ Հայրիկինս

կուղենք ըսելով: Լաւ մը յանդիմանցի որ այլ եւս Հայրիկ չի կոչեն զայն:

Եժառական. — Ի՞նչպէս է, ազաքը ճամբու գալիք բաներ են, չէնէ աշխատութիւննիս պարտ պն:

Մէսակ. — Տղայ ըսածդ ինչ կը լայ որ, անոնք շուտով կը վարժուին: Բայց մէջերնին կան ոմանքոր մնդի շատ ներդութիւն պիտի տան կերեւնայ կոր. ինչ որ այ ընենք, ինչ ալ որ ըսենք օգուտ չոնի. մննք Լոնտրա երթալու եկած ենք մնդի հոն, տանելու էք կը պնդեն: Յայտնադէս ալ կը սեն թէ Զեզի հան զարտութիւն չենք տար, կը փախինք եւ այն: Անցեալ օր ամսնքը մէջէն գուրա ելեւ մինչեւ թրամուէյ զայնը էին եւ պիտի նատին եղեր, բայց ո՞ւր ե՞թալը չեն զիտեր եւ ըստակ չունին եղեր: Երէկ ալ մէկը պարէն ցաթքեր է ևս պիտի երթամ ըսելով:

Եժառական. — Անանկ է նէ պատ ազաքը մինակ ձըգել ըւլլար, քովիրնին ոչ կը դնելու է:

Մէսակ. — Ոյո, զրած ենք: Զատիկին ազգականը կայ, Փիլիպպէն եկած, անիկայ քովիրնին զրինք որ, կերակուրնին եփէ եւ հոգ տանի:

Եժառական. — Ատ անձարտկու ի՞նչ կրնայ ընել, վախնամ չի կրնայ հոգ տանիլ եւ լա հսկել:

Մէսակ. — Ի՞նչ ընենք, մննք ամենքնիս գործ ունինք, գործերնիս չենք կրնար ձգել եւ: Տղաքը անկէ աւելին ի՞նչ պիտի բնեն իւղը Զատիկին ալ օգուտ մը կը լայ, ազան այնչափ յողնեցաւ, անչափ կեղծաւորեցաւ եւ սուտուր խօսեցաւ, այս գործին մէջ այդ խեց ազգականին կամ իրեն գործ մը ըլլալու համար:

Եժառական. — Ի՞րու է որ թուժական կառավարութեան դիմեր է:

Մէսակ. — Այսու բայց մի վախնար, մննք քեզի բերան չենք տար, մենք արգելն ամեն բան կարգադրած ենք: Փօխսր գործը իր վրայէն պիտի նետէ, գործն ալ զատարանին որ մնայ շատ կերկնայ այդշափ ժամանակ ալ անոնք Բարիզ չեն կրնար մնալ, կը ձգեն կերթան: Եթէ երբէ ականք կանչուինք ալ մեր ը-

մելիքը արգէն յայտնի է: Գործգ նայէ զամերնիս գոց ըրած ենք: Մենք կը ներկայանանք Բարիզի Հայոց Նողա բարձութեան կողմէն, եւ կը պնդենք թէ տղոց Լոնտրա տարուիլ եւ Անդզիական ուսումն արուիլը չենք ուղեր, Փաղղիական կը թութիւն աալ կուզնիք: Ասիկայ Փաղղիացոց շատ հաճելի կուզայ: Սիւս կողմէն ալ կաւելցնենք որ մենք թուժականին վրայ վատահութիւն չունինք, թէ անիկա որբանոց եւայլն չունի, այլ լոկ շահագործող մէ:

Եթէ պէտք ըլլայ քահանան ալ կը տանինք:

Մէսական. — Սա քահանան, շիտակը այս գործին մէջ լաւ օգնեցի թէ եւ ի ոկզանէ վախ կար որ իրը զաւացցի եւ հինչն ծանօթ, պիտի նպաստաւոր ըլլար թուժականին, բայց այս անդամ երկու երեսութիւն չըրաւ: Եպիսկոպոս ըլլ ալիք մարդ է:

Մէսակ. — Կաթողիկոս, ըլլալիք մարդ է:

Մէսակ. — Իրաւ, հապա սա Կաթողիկոսին ի՞նչ կը, սէք, ելեր օրհնութեան կոնդակ մընալ տուեր է թուժականին: Ել մարգը ծերացեր է, ինչ ըրածը չի զիտեր կոր: Անոր ասոր խաղալիք գարձեր է:

Ինծի նայէ արգեօք հնար չէ մը սա քահանային Դայրագունութիւն մը ստանաւ այս պարագային Այս խնդրոյն մէջ ցուցուցած գործունէութիւն եւ առնելով չենք մը կրնար իրը վարձարութիւն Եւ բուզայի առաջնորդութիւնը անոր վրայ զարձնել: Այս մասին զըմելու է էջմի ծին եւ թափանձելու է: Թուժականին կոնդակ տալ էն աղէկ է:

Մէսակ. — Տէր Հայր անանկ անապատ նահանիներ գրեց Կաթողիկոսին որ հարկաւ կարծիքը եւ որոշաւմը պիտի փոխէ եւ մնզի պիտի յանձնէ տրդաքը: Սիրաը կուզէ նէ, եթէ չի փոխէ, Կաթողիկոկոսը ո՞վ մտիկ կը նէ: Մենք Բարիզ ենք: Եթէ մնզի իրաւոնք տայ զլախնուու վրայ տեղ ունի, իսկ եթէ թուժականին իրաւոնք տայ, խայբը թող ահանայ, ինք զիտէ:

Զելլա. — Բայց ինչ չնե Կարտիկուլ, թածը բող լգէ:

Միասնական. — Էֆէնտիմ խարսեր եմ թող ըսէ , լմեցնէ: Զէք յիշեր հին կաթողիկոսները ի՞նչպէս կը վարուեին բողոքականերուն հաս . բանս, աքսոր, հարուած ա՞ խոտիր կը գործածէին Պապականին և Բողոքականին:

Զեւուր. — Հաղածումը տարածում կը բերէ :

Միասնական. — Հիմա ատանց ժամանակը չէ , առջեւնուած գործին նայինք: Պէտք է որ մէկ կողմէն լրացիքներն այ ձեռք առնենք: Ես Բիւզանդիանը ձեռք կառնմ , ինչ որ գրեմ կը սպէ . բերնիւ է ինկեր միժել , Բարիզ սա չափ բաժանորդ տնի: Մանաւանդ Տաճկաստանի մէջ թումանեանին դէմ գրուիլ կառավարութեան գործին կուգայ . որչափ գէշ բաներ գրուի գրաքննութիւնը կը ներէ , իսկ թումանեանին պաշտամութիւնը ոչ ոք յանձն առնել կը համարձակի , ոչ ալ գրաքննութիւնը կը ներէ: Այսէս ալ ամեն մարդ իր բաժանորդ եղած լրագրին գրելու է , որ Մամուլը մեր կողմ՝ վարձնք: Պօլսոյ լրագրիք շատ բարակը չեն փնտոեր:

Ես կը յիշեմ որ երբ 1896 ին Գերման կառավարութիւնը թումանեանի Գերմանիա բանախօսութիւներն արգիլեց . Ա. Պօլսոյ բոլոր Հայ թերթերը միարեւան շատ աննպաստ բաներ գրելով , զիրաբ կը գերազանցէին , Տաճիկ կառավարութեան աչքը մանելու համար:

Զեւուր. — Ի՞նչ , ըսել է յրածնիդ Թուրք կառավարութեան համելի , հացին խոյ խել է , եւ այս միայն բարեկան ըլլարու է Զեր յրած զործին ալտուրինը երեւան հանելու հաւար , Անին ճշիւրիս ազգաւր նողկանիով և յաշուելու էր այդպիսի ազգավճար , ազգակրթան զործի մը: Պարզապես Թուրք կառավարութեան համելին զործի , մասնիցներ պիտի ըլլար , աս չի՞ մը:

Միասնական. — Ինձի նայէ , իսուք երնիս բ ելու , կամքերնիւ յառաջ առաջ առնելու , թշնամինիս ջախջախելու համար ամեն բան կ/նենք: Եթէ գրածնիս Պօլսին չի տպուի , հոս Տաճկաց դեսպանին կը զիմենք , իբր Սուլթանի հաւատարիմ հպատակներ , եւ կըսենք թէ թումանեան Տաճ-

կաստանէն տղաքներ փափցուցած է ու մենք բռնած ենք հոս , եւ կը խնդրենք որ թէ մեզ օգնէ հայ և թէ Պօլսոյ մէջ Փուլմահանին հակառակ հրատարակութիւններ բնել տալու արտօնութիւն ստանայ իր կառավարութենէն : Միւնիբը ասանկ բաներ կը փնտոէ իր կառավարութեան գործունէութիւն ցացնելու համար : Դուն բանդ նայէ , այդչափ արգարութիւն որ փնտունք գործը չենք կրնար յառաջ տանիլ: Զատիկ , հայտէ , ես որբերուն քով պիտի երթամ , փառք Աստուծոյ հիմա Բարիզի մէջ որբանց մըն ալ ունեցանք չնորդիւ թումանին :

Զատիկ. — Ռո , չորհիւ էգնաեանին , ըսէ :

Զեւուր. — Ես ալ կուզեւ երբալ անգամ մը սա տղաքը ևս ալ տեսնեմ: Ասեմ Տրովայի Հեղինեն ալ վերապահեցին:

Զատիկ. — Կը տանինք քեզի բայց խօսք տալու ես որ ատանի բաներ չըսես որբերուն: Եաւ անոնց ո՞ւր ըլլալը մէկուն պիտի չըսես , մինակ քանի մը հոգիներ գիտենք . ուրիշ չենք բանք կոր անոնց հասցէն:

Ասոր խօսք տալով Զեւուր. Կի լին կերթ . Ն: Հաս զիւ գոնէն ներս կը մտնեն տղաքը որ պատուհանէն կը հակէին , բրար կանցնին եւ սենեակէն ներս մտած նոն պէս կսկսն բողոքնին :

Յակոբ. — Դուք պարզ խաբէրայներ էք , մնզ մեր սիրելի Հայրիկէն եւ Բարերարէն զատեցիք , փախցուցիք , զիտցէք որ բնաւ հոս պիտի չի մնանք , բնչ ալ որ բաէք մտիկ պիտի չընենք եւ չի հաւատանք կամ վատահինք Զեզի: Գողեր եւ ստախոսներ էր ամենքո ոլ : Մենք կը կարծէինք թէ Քիւրտերն ու Թրքերն են միացն ո: Կը զողոան , կը յափշտակն մեր քոյսերն ու մայրերը Հայրենիքի մէջ , բնաւ չինք կարծեր թէ Հայ յափշտակիչներու պիտի հանդիպինք Բարիզի մէջ , որ մեր անգամ պիտի փախցնեն . քիւրտերն ու թիւրքերը փնտուի տա ոլ: Մեզ փափցուցած օրերնիզ խօսք տուիք որ քիչ մը պատցնելէն վերջը , մեզ կայարանը մեր Հայրիկին տանիք , բայց մեզ կառքերու մէջ զնելով ձուռ ու մուռ ճամբաներով հեռացուցիք Բարի-

զէն, մեր լոցերուն եւ աղաւանքներուն մտիկ չընելով, յետոյ մեզի խաբելու համար վաղը կը տանիսք ըսիք նորէն չի տարիք: Քանի մը որ վերջը, նորէն խաբեցիք թէ Քահանան եւ Թուժանեան պիտի գան մեզ տեսնել, եւ ամեն բան կարգազրելով առնեն տանին: Բայց բան մըն ալ չըրիք ու մեզ հոս կը պահէք: Գիտած եղիք որ Զեզ հանդիսա պիտի չի ձգենք, պիտի փախչինք երթանքիթէ մեզ չի տանիք: Անօգուտէ այդպէս զիշեր ցորեկ մեր վրայ հակենիք, չէք մը ամշնար, մինչեւ արտաքնոց հետերնիս կուգաք կոր, զաները վրանէս կը զդպէք կոր: Միսակը բոլոր զիշերը աստեղերը պտտի կոր, բայց ինչ որ ալ ընէք, բացը բսենք Զեզի, չնաք կենար մենք և ունարա պիտի երթանք:

Միուն. — Տղաք կուր խենթէ էք. Թուժաեանը ինչ պիտի ընէք, քանի որ հարուստ էգնաեանը Զեզ որգեղբել կուզէ: Մենք ամէնքս ալ էգնաեանի որբերն ենք, ամիկայ մազի մարդ ըրած է: Ես քանի մը տարի առաջ Իարիդ եկայ, զացի էգնաեանին ոտքը ինչկայ, որ զիս քովը առնէ (1) պահէ: Բայց չուզեց, գուն հայր ունիս ըստու ու չառաւ: Դուք երջանիկ աղաքներ էք որ Զեզի պահել կուզէ:

Փակուլտէան. — Անգղիա երթաք ի՞նչ պիտի ընէք: Անգղիացիք պազարիւն մարդիկ են. իսկ Գաղղիացիք տաք են, Հայերուն պէս, նայեցէք ես Զեր սիրոյն համար մինչեւ հոս եկայ, ասոնք ալ նոյնպէս. Անգղիացին կընէ՞ մը: Հայք վիճանձն կըլլայ:

Գալէաֆնէան. — Ծես, ես կրթուած մարդ եմ, Համալսարանը դստատու եմ, նշանաւոր մէկն եմ Իարիդի մէջ, Թրանսերէն կը խօսիմ, չորհքով հագուած եմ, ծեռքս զաւազանով կը պտտիմ, զրպանս լեցուն ստակ ունի թ... Ասոնք ամենքը էգնաեանը ըրաւ: Զեզ ալ կընէ, ոսկի, աղամանդ մարգարիտ կունենաք:

(1) Պիտի Միուն գուշառն ե Փետակ Աւ ամիւու սուր է ըստ լուս, ուստի իրբեւս համար. Ենթէ Եղինակնեւն 50 ամուս սուր է 50 լուս ըլլահիւ: Ըստ է:

Ուսուբէն եւ նշէն լաւով: — Ամբը, մեզի էտէնց բաներ պէտք չի, մենք գող բարերա չնաք ուզում, մեզի պէտքէ տանիք Հայրիկին: Ախրէ՞ր էք այդպէս անում, մենք էս զիշեր պէտքէ Հայրիկին տեսնենք:

Մանուկին Քոյրը. — Զեզի պէտքուն հաց տալը պիլէ մեզք է, պէտք է որ քաղցած մաք, նայեցէք ձեզի համար ինչո՞ր կրնենք ու կրկին չէք կենար:

Մանուկ. — Ծո ինչու կուլա, ես ալ Հայրիկ եմ, ինչո՞ւ անի կը սիրես ու ինծի խս սիրեր:

Գալէաֆնէան. — Ես հիմա թէլէջնով խօսեցայ ձեր բարերարի (Էղնաւեան) հետ: Անիկայ պիտի զայ ձեզ տեսնելու: Զեզի համար նոր տուն չնուրի կոր, ամեն բան պատրաստ է, վարժապետներ պիտի զան, գեղեցիկ քարեօլաներ, հանգերձներ սպասարկներ, պիտի ունենաք, լաւ հագուած ման պիտի զաք, Գաղղիական գալուց պիտի երթաք, անոնք ալ անա ասոնք Հայ տրագներ են ըսելով մատով պիտի ցուցնեն Զեզի:

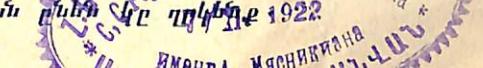
Մարտին. — Տղաք ի՞նչու կուլաք, սոկէ հանգիստ տեղ կուզէք Նայեցէք այսչափ հոգի ենք, բաներնիւ գործերնիս ձգեր Զեր ետեւէն ինկեր Զեզի ծառայութիւն կընենք կոր, ալ այդպէս բաներ ըսել կր վայրէ: Հայրիկնիդ ձգեց փախստ, հիսա այնչափ հնացաւ որ 7 տարի երթաք չէք համարի Նայեցէք թիչ Զեր վրան, հոգ ունի՞ մը: Մէկը իր կատու ին ձագը որ կորպնցնէ կր փնտոէ. իսկ անոնք Նայեցէք Զեզի հիչ հարցնեն փնտու՞ն կոր:

Ցակար. — Լաւ, տարէք մեզի անոնք, եթէ անոնք չեն ուզեր, անստեն խօսեցեք, ինչո՞ւ բոնութեամբ պահնել կուզէք: Հարցու ցէք տղաքներուն, ով որ կենար կուզէ կենայ: ով որ երթալ կուզէ երթայ:

Ասոր վրայ տղոց ամենքը կը պոռան, կերթանք ... ամենքս ալ կերթանք:

Գալէաֆնէան. — Միւրաք, մեր Զեր գրութան նամակ գրած ենք, զուք անգիտան իւղան եւ սուրութեամբ կերպու հրաման ընեն Վեր դպիներ 1922:

ԸՆԴ
ԸՆԴ

Յակով . — Եթէ հօրս գրած էք , ես ալ գրելու
եմ . ես Զեր վրան վսահութիւն չունիմ . սուտ բաներ
կը գրէք .

Գալուքնէնեան . — Դուն իրաւունք չունիս ձեռքդ գրիշ
առնելու .

Յակով . — Միթէ դուք մեզ բանտարկելո՞ւ բե-
րիք հոս , կըսէ եւ կուլայ :

Միսոկ . — Եթէ ձայնդ լսեմ քեզ սաղիմացի տունը
կը բանտարկեմ . լսէ եւ հիմա ճաշի եկուր , մի լար :

Յակով . — Զեմ զաք Զեր կերակուրը պէտք չէ
ինծի : (Այս ժամանակ Միսոկ բարկացած կը տանի , հակա-
ռակ Յակովի լացին :

Յակով . — Դուք գէշ մարդիկ էք , մենք Զեզ
վստահութիւն չունինք , դուք մեզի բարի բաներ ը-
սելու տեղ սիկարա կր հրամցնէք , զինի խացնել կուզէք ,
նաեւ կրօնական բաները կը ծաղրէք : Անցած օր երբ
զինի տուիք ու խմել չուզեցինոր , Զեզմէ մէկը հաղոր-
դութիւնը ծաղրելով չամչցած , « աղաք խսեցէք ա-
սիկա Յիսուսի արիւննէյ » կըսէք : Նաեւ երբոր մեր քո-
վը զաք բերաննիդ միշտ գէշ խօսքերով ու հայնոյու-
թիւններով լեցուն է : Բարի խօսք մը չունիք : Զեզի
ի՞նչպէս հաւատանք : Անցեալ օր ճամբան Զատիկին հետ
առջեւ նէս ցաթկոտելով կր կաքաւէիք . եւ անբարոյա-
կան խաղ կը կանչէիք :

Նսզար երնէկ այն առտը ,
Զուռնա տավուլ չալեցուցին
Կանաչ կապան հագեցուցին
Կարմիր գօռին կապեցուցին
Տուտու , առտու , տուտու ,
Քախ լօրիկ , ճանըմ լօրիկ ,
Եարըմ լօրիկ , մալլմ լօրիկ .

Այնչափ լսեցինք այս եւ առոր նման լկոի խաղեր եւ
հայնոյական խօսքեր Զեր բերաններէն որ զզուեցանք :

Ահա կերեւնայ որ աս է մեղի տալ խոստացած բարձր
կրթութիւննիդ : Ծնորհակալ ենք . մեղի պէտք չէ :

Միսոկ . — Տղաք լոեցէք , քահանան կուզայ կոր:
Եկածին պէս ոտք երէք , ձեռքը պազէք :

Քահանան . — Ողջոյն Զեզ տղաքներս . զիտնալով
որ դուք Արեւելքցի տղաքներ էք , եւ պառւղ չատ կը սի-
րէք , Զեզի նարինջ բերի հնտու Բայց Հայաստանի ձեւ-
ով՝ ձեռքով կերեւելով պիտի ուտենք , դանակ չենք ու-
զեր եւ բուզացւոց պէս : Նայնք զալ սնգամ ի՞նչ կուզէք
որ բերեմ . — զիտում ինչ պիտի բերեմ , շգալուն ըսուած
անուշեղէն մը կայ անկէ կր բերեմ :

Քանի մը որ է որ Բարիջ չրլլալու չի կրցի գալ
Զեզ տեսնել , ասկէ զերջ աւելի շուտ չուտ կուզամ Զեզ
տեսնելու : Դուք զիս զեռ չէք ճանչնար , յետոյ կը հաս-
կնաք իմ ինչպէս մարդ ըլլալու ևս Պօլիս վարժապե-
տութիւն կընէի 700 աշակերտ ունեցած եմ :

Զեզ զերջին անգամ տեսնելէս վերջը Լոնտրա
գացած էի : Հոն մօրեղբօրս հետ զացինք թումաեանի
որբանոցը տեսնելու : Լոնտրայէն զուրս հեռու տեղ
մընէ մօրեղբայրս տրտնջաց հեռաւորութեան համար,
բայց Զեր սիրոյն համար զացինք . լեռներէ , ձորերէ
անցանք եւ հասանք սարի մը ծայրը , ժայռի մը վրայ
շինուած պարզ տուն մըն է : Ոչ որբանոց կայ , ոչ
խմբագրատոն եւ ոչ որբ : Յատուկ անանկ հեռու տեղ
մը զացեր է որ Հայեր չի գան եւ շիտեսնեն :

Հայէ . — Տէր Հայր , առտ ես , մենք այն մար-
դիկը զիտենք եւ անոնց վրայ վստահ ենք : Զեզի չենք
ճանչնար , մանաւանդ քանի որ մեղի այսպէս խարե-
լով փափցուցիք . Զեր ըստածին ամենքն ալ սուտ են :
Մենք զիտենք թէ այնաեղ որբանոց կայ : Մեր ծնողը-
ներ ու իննամակալներ լսու կը ճանչնան զանոնք եւ
մեզի ու բոլոր այս տղաքը անոնց յանձնեցին : Նա-
յէ , այս 6 տղաքը Կաթողիկոսը ինքը ձեռքովը իմ
աշքիս առջեւը յանձնեց Պրն . Փիրանեանի Լոնտրա
Բրօֆ . Թումաեանին տանելու , ու հիմայ որբանոց
շիկաւ լսելով մեզ խարէք կոր : Մենք Պրն . Փիրա-

հեանի առելի կը հաւատանք : Անիկայ մեզի այնչափ շաբաթներ առաջնորդեց , միշտ մեզի բարիք ըրաւ . հետերնիս սիրով վարուեցաւ , մեզ խրատեց . բարի օրինակ եղաւ , մեր ամեն նեղութիւններուն համբերեց : Զեզմէն աւելի անոր կը հաւատա՞ք : Զեզի ի՞՞նչ որ այսպէս մեր գործերուն կը խառնուիք :

Եղէս լուլ — Ես Վեհափառի որբերիցն եմ . մենք 18 նոդի էինք : Վեհափառը ուզում էր որ Պրն Փիրան 18 նէլ ընդունի , բայց նա չի կարողանալով՝ միայն վեց հատ վերառեց : Կորիւն Վարդապեափ հետ եկաւ եւ մեզ վեցիս ընտրեց , միւսները աղաչեցին գալ , գանցքից փաթթուելով չէին ուզեր բաժանուիլ : Թէ որ ազգասէր էք , գնացէք նրանցն բերէք , ի՞նչու գոզի պէս մեզ փախցուում էք . երբ մենք այնտեղ որբ եւ անտէր մնացեր էինք խել քներդ ո՞ր տեղ էր որ չեկաք ու մեզ չի փնտուեցիք , եթէ իրաւ ճիշտ է որ սիրում էիք մեզ :

Արքէնակ . — Տէր Հայր , սրա՞ք մեզի գէջ խօսքեր կըսեն , կը խարեն ու կը ծեծեն կոր , լալու ալ թող չեն տար կոր : Սնցեալ օր ձայնով կուլայի , Միսակը բռնեց թեւէս , հրելով քաշելով բերաւ գոնէն ներա խոթեց ըսելով ” շան զաւակ գուն աս տեղին արժանի չես , եւ սերս րրած ժամանակ այնպէս հրեց որ զլառը ուելով ծունկերուս եւ երեսիս վրայ ինկայ :

Ռուռէն . — Ես ալ ասեցի Հայրիկին պէտք է մէկ հատ նամակ գրեմ , թուղթ ուզեցի չի տուին , յետոյ ես թուղթ մը դատայ եւ գրեցի այսպէս , « Հայրէն մէն + աղուտ էն+ գուլ բայց որոն+ զէն նորում , ուուլ + աղուր իւսուսմէն չէն չէն իւլորու և իւսուսմէն իւսուսմէն : Խնդրում էմ շուտ որու , ծառ ճը ճըտէր մէլ այսուղէց աղուտէր » : Այս նամակը Միսակը առաւ կարդաց վրան թքաւ եւ պատուելով նետեց վառարան , ասսնկ բաներ քեզի պէտք չէ ըսելով : — Մեր Հայրիկը ասսնկ բաներ չէր անում :

Յովէնէ . — Տէր Հայր . Ասոնց նոր լաթեր պիտի չինու եին երբ անգամ մը չինուին , հագնին Թումաննը եւ կոնարան կը մոռնան , հոս կը միւն

ի՞ծի հետ :

Արքէնակ . — Տէր Հայր , գիշերներն ալ պաղկըլայ , կոր , վրանիս մէկ ֆանելայով պառկելով մնինք կոր . կամ վերմակներ տալու է կամ կրակ վառելու է :

Քանանան . — Այո՞ , տղաքներս , Զեզի համար ամեն բան կը պատրաստուի կոր , համբերնեցէք . գեղցիկ հանգերձ , անկողիններ , նստարաններ , փառաւոր տուն ու ամեն բան :

Գիշերներն ալ երբ մրսիք դլուխնիդ վերմակին մէջը բաշեցէք եւ չունչովնիդ չուտ մը կը տաքցնէք : Ես ալ երբոր մսմիմ անկողինիս մէջ այդպէս կրնեմ :

Գիշերներն ածուխ վառելը վնասակար է :

Հոգ չէ հիմա քիչ մը ժամանակ այսպէս կանցունէք , մինչեւ որ լաւ տեղ մը չինուի Զեզի համար եւ վերջանայ , ան ատեն հոն կերթաք եւ հանգիստ կըլլաք .

Հայի . — Նայեցէք տղոց վրան գլուխը ի՞նչէ , աղտառեցան , շապիկ չիկաւ փոփուլու , գիշեր ցորեկ լաթերնիս վրանէս հանած չունինք , ողիլը վրանէս կը թափի , ճամբան մինչեւ անգամ այսպէս աղտոտ չէինք : Գաղղիացիք կուզան եւ այս աղտոտութիւնը տեսնելով օօօօն (քօշօն — խող) ըսկելով մեզմէ եւա կը կհնան (գեռ անկէ 50 օր փերջը հազիւ թէ մէկ անգամ բաղնիք տարած են տղաքը) : Հացը մինչեւ անգստինային կոր եւ աղաքը անօթի մնալով իրարու հետ հացի համար կոււ կընեն : Սմօթէ ձգեցէք որ ամեն մարդ իր տեղը երթայ :

Քանանան . — Շատ աղեկ , ատ ամենուն կը նայինք դուք հանգիստ կեցէք , մնաք բարով :

Տղաւը պոռաւը . — Բայց ոչ . Տէր Հայր , մենք հոս չինք կենար : Ասոնք մեզի խօսք տուած էին մեզ ետ ատենել մեր հայրիկին . կամ մեզի տար , կամ անի հոս բեր որ տեսնենք :

Քանանան . — Շատ լաւ : Ես վազր , Բրօք , Թումաննը հետու կը բարեմ ու կանէ Զեզի կը տանի հետը , անհոգ եղիք , մնաք բարով :

Միանկ , — (քահանային մեկնելէն վիրջն) :

Հայտէ , Թումանն ո՞ւրէկ պիտի գտնէ որ , անկիա
բանտն է , եւ անկէ ելլալիք ալ չունի :

Հայէ . — Այսօր մեծ խայտառակութիւն մը կելլէ ,
մեզի ետ տարէք : Անցեալ օր խոստացաք տանելու
կրկին խարեցիք չի տարիք . ալ կը բաւէ . ի՞նչ պի-
տի ըլլայ նէ թողըլլայ . Այս օրէն աղէկը չիկայ

Գալուֆէնէա . — Ո՞վ էր անցեալ օր այն պատէն
դուրս ցաթկողը , եթէ անգամ մընալ ընէ զօրք բերել
կուտամ , կը պատժեմ .

Հայէ . — Ես էի փախչողը . եթէ փախչենիս չէք
ուզեր մեզի ետ տարէք : Երանի թէ զօրք բերէիք
որ Զեզի խաղք ընէինք , մնաք զօրքէն չենք վախնար .
զօրքն ի՞նչ հոս :

Միանկ . — Հայէ դուն բաւական մեծ տղայ ես և
խելքտ ալ բանի կը համնի , քեզի մեղքնամ կոր , ի՞ն-
չու պիտի երթառ կորսուիս Լոնտրա , Բարիդի պէս տե-
ղը ձգելով : Հոս կեցիր ես քեզի 100 բուք լի կուտամ .
Քեզի գործի կո գնեմ : Չ սենեակ ունիմ , մէկը քեզի կու-
տամ , եղբայր կը լլանք :

Հայէ . — Ռուպիիներդ քեզի ըլլան , ես չեմ ու-
զեր . ոչ ալ կը հաւասամ Զեր սուտերուն : Անցեալ օր
Գալիքագնեան 50 Րուպիի խոստացաւ պատուոյն վրայ
երգում ընելով , ան տուած որ դուն ալ տաս : Մինք
կը հասկնանք : Դուք նէֆսէնիէթով այս բանը կընէք
կոր . այս խեղճ աղաքը հոգերնիդ չէ բնաւ : Եթէ հոգ
ունենայիք երկիրը հազարներու խեղճ անօթիներ կան
անոնց կօգնէիք : Զեր ըրածը պարզ ոճրագործութիւն է :
Մեզ անպատճառ այս իրիկուն տանելու էք , չէ նէ
մեծ խայտառակութիւն մը կը հանենք

Միանկ . — Եկէք Զեր չորսը տանինք , բայց
ետեւի կողմէն եկէք որ միւս տղաքը չի տեսնեն :

Սակայն , հակառակ բոլոր զգուշութեանց , ողաքը
կը տեսնեն անոնց ապառուիլը եւ ամէնքը մէկէն կը
վազեն վար , որը գոնէն , որը պատէն կը լեցուին դուրս
եւ փոքրները և ին քզանցները պլլուելով կուլան , կա-
զաշն որ զիրենք ալ հետ տանին : Իսկ Միասկ եւ

Մարտիկ . ամօթ է հոս զուրօը ատանկ բաներ մի ընէք
ըսելով ներս կը մտցնեն եւ կը հասկնեն որ այս զիրեր
կը պիտի երթան , միւսներն ալ վերջը պիտի երթան
Այսպէսով կը հանգարաւեցնեն եւ կին մնաք բարովի տը-
խոր հանդէսը տեղի կունենայ :

Հայէ ցած ձայնով կերպէ .

Այս ինչ սարսափելի արկած էր որ ինձի եղաւ .

Կարծես յանկարծ սեւ փեշատը իմ ձեռքիս դպու .

Մնաս բարեաւ քազցրիկ մայրիկ ես պիտի գնամ .

Պատերազմի գաշտին վրայ վէրք տամ ստանամ :

Կապոյտ երկնքում գոյն գոյն կամար է կապեր .

Բայց Հայ տղեկների սիրտը խաւար է պատեր

Ու , երբ պիտի Լոնտրայի որբանոցն իյնանք

Բոնութենէ աղատուելով զիրար հոն գտնանք .

Ասպուածաբուր կը պատասխանէ :

Երթայց բարեաւ իմ սիրելիք

Զեզ հետ տանիք սրտիս կաորիկ .

Հազիւ այս երկու տողերը կարտասանէ ու սիր-
տը փղձկելով , աչքերը կը լցցուին արցունքով եւ չի
կրնար լմացներ : Դաւիճները կաճապարցնեն և ը բաժ-
նուիլ , բոլոր տղաքը կրկին իրար կանցնին , կը
համբուրեն փոքրիկսեր եւ ”մի վախնաք , դուք ալ կու-
գաք քանի մը օրէն” ըսելով կը քաջալերեն եւ այս
պէս զանոնք ձգելով կը հեռանան :

Չի մոռնանք յիշել որերը տղու մէկ մասը մնաք բա-
րովի երգերով զբաղած էին , մաս մընալ անդին ան-
կիւն մը լոփկ մնջիկ ուրիշ կարեւոր գործողութիւն մը
կը կատարէր : Գիրանի տհարակէ մը փոքրիկ էջ մը
թուղթ պատռած նամակ մը կը պատրաստէին զրկելու
իրենց Հայրիկին , իմացնելով իրենց վիճակը եւ իսար-
ուելով փախցուերին :

Ահաւասիկ աճապարանօք զրուած եւ ստորագրուած
այդ նպանքը , իր նոյնութեամբը կը զնենք հոս , որ Հայ-
րենիքի բանտերէն դուրս զրկուած սրտաճմիկ նամակ-

ները կը յիշեցնեն, եւ զոր մնացող տղաք ստորագրելով
յանձնած են գացոցներուն:

Մէն+ մէր յօժար կամով ուշում են+ կօսուն քնալ: Մէր
մինչ այսունիւնիւնը բնութիւն: Ասել են նէ Ձէ: Պարէն կը ուս-
նէն+, Զէր Հայրէն կը դույ Ձէ կը ուսնէն: Վերջապէս շար յեւրով
և կերպերով մէւ համուշը բնութայ ուսն նօժան դէւզ բէրեցին:
Հիմ մին+ սուրբաբրում են+ նէ մէր յօժար կամով ուշում
են+ կօսուն քնալ:

Զէ ու. — Զորս տղոց երթալէն վերջր Զէզոքը մէկ-
զի կանչելով Քահանան եւ ուրիշ մի քանիներ, կը ու:

— Ճանում, այս ի՞նչ խայտառակուրին է, այս ի՞նչ
խեղանուրին է, Այս բոլոր տեսարանին մէջ բերան չի
բացի, բայց աշ համբերութիւնն հաւատ: Երկ րօփսը իմասնայ
այս բաները, շիտակը մեծ պատասխանատուրին կայ: Այս
ի՞նչ ալտոնուրին է, տղովային զրոխն ոչիլ, աղջր բափի
կոր: Ասկէ զայ յայտնի է որ տղաքը ներալ կուզեն: զուցի
մեկ երկում զայ, ինչո՞ւ չեմ տանին յանձներ, եւ միայն
ուզողը բող մնայ:

Մէնաւեն. — Ի՞նչու, անոնք չափահաս չեն, ա-
նոնց խօսքը, կամքը չըլլար, անոնք, իրենց օգտակարը
որոշելու կարողութիւն չունին, Mineur են:

Զէր+. — Լաւ, բայց իրենց ծնողիներ եւ իմասնա-
կալներ յանձներ են Թումանանի, ձեզի ի՞նչ:

Քահանան. — Շիտակ է ըսածդ. Ես Թումահանը
կը ճանչնամ, պատուաւոր մէկն էր Մարզուանի մէջ.
ամենէն սիրուած եւ յարգուած, իրը կրթեալ եւ ազգա-
սէր եւ պատանեաց կրթութեան մէծ հոգ տանող: Ան-
գղիա ալ հիմա ծանօթ եւ յարգուած մէկն է, ինչուս
պէտք էր այսպիսի խայտառակ բաներ բնելով տղաքը
փախցնել: Հիմա ի՞նչ պիտի լնենք տանող: Ես այս
Չատիկի, Միսանի, Մարտիկի եւ Գալփագճեանի խըմ-
բակէն ծանձրացայ, տանոր կատարեալ խենթ են: Ա-
նոնցմէն իմ քոշածս շիտակը շատ է: Գիտէ՞ք, ան-
գամ մը Միւնիրը զիս ինձոյքի մը հրաւիրեց եւ Հո-
գաբարձութիւնն ալ յարմար սկափց իրթալս, խորհե-
լով որ չերթալս աւելի վնասակարէ: Դժբաղլաբար

մեր խենթերուն խմբակի կիմանայ ասիկայ եւ կո-
ղան առն հետեւեալ առտուն՝ հրամայելու որ անպատ-
ճառ չերթամ. ինչ ըրի չի կրցի համոզել: Ատրճանա-
կր սեղմնիս վրայ զրին եւ բախն, եթէ երթաս, կամ փո-
ղոցը կամ զեսպանատան առջեւը զիակդ կը փոենք: Եւ
ստիպուեցայ հնազանդելով պարիարքարանին յան-
դիմանութեանց եւ Միւնիրի կասկածանքին եւ թշնա-
մութեանց ենթակայ ը լլալ: Անոնց ըրած յիմարու-
թեան պատիժն ես կը քաշեմ: Երկիրը անկար զաւակ
մը ունիմ, հոս բերել տալ կուզեմ դարսանելու համար
ու չեմ կրնար. Թէսքիրէ չեն տար:

Նաեւ ասոնց իմ նախորդիս Հ. Ս. Պարոնեան
Վարդապետին բրած նախատինքներն եւ անիրաւու-
թիւնները չէ՞ք յիշեր. խեղճը այս խորդին կենդա-
նի նահատակն է:

Միւնաւեն. — Տէր հայրայս խնդիրին տակէն
քեզի օգուա կայր Դուն ծայրագունութեան եւ այս-
չափ բաղձացեալ Եւրոպայի տառաջնորդութեան սիս-
հասնիս:

Քահանան. — Ի՞նչ եւ իցէ, հայտէ նայի՞նք,
ուշ է ալ երթանք Աստուած բարին կատարէ:

Քահանան Զէզոքն ու Միւնաւենը կը վերադառ-
նան Բարիզ, Հայկական ճաշարանը, որ առեւանդիչ
խմբակին կենդրուն ու ժողովատեղին է. ուր կը գտնեն
պատահմաբ Լոնտարայէն նոր եկած ազգային մը, որ Թու-
մականի Հօմին գործերուն յաւ տեղեակ, ու օգտակա-
րութեանը համոզուած ըլլալով՝ անոր ջերմ պաշուպան-
ներէն մեկն է: Սովորական բարեւները փոխանակ-
ուելէն վերջը, Սիմոնեան քահանային խօսք նետելով,
Տէր Հայր, Զէզոքը Զեզ ալ համոզեց մը Թումանանի շա-
հագործութիւնները ջատագովել ով: Ահա այս Լոնտարացի
Պարոնն ալ անոր պաշտպաններէն է եղեր:

Քահանան. — Ի՞նչու պիտի համոզէ, մենք Թու-
մականի ամեն բաները չենք զատապարտեր եմա, մար-
դը պատուաւոր կերպով ազգը Անդղիացւոց ծանօթացու-
ցեր, եւ բաւական Անդղիացի բարերաբներ զտեր է Ան-
դղիոյ մէջ 15—20 հայ աղքատ եւ անտիր աղաքներ պա-

հել, չափաւոր կրթոթիւն մը տալ եւ համեստ գործի մը առաջնորդելու, Մինք իրեն անձին դէմ բան մը չունինք, մինչեւ իսկ դատաւորին առջեւ յայտարարեցինք թէ Թումանանց իր ազգական եւ պատուաւոր անցիալ մը ունեցող մէկը կը յարգենք: Ամեն բանի շահագործութիւն ըսել անցնելու չէ:

Զէ ըստ . — Ենրադրենի մինչեւ անզաւ որ Թումանան որքերին շահ մը ունի, ինչ որ առանց ապացուցի ձրի ենրադրութիւն մը, շարաւիտ սպրում մըն է, սակայն ի՞նչ հիման վրայ յենած պահանջերու ենի որ որքեր պահող, յինամող մէկը անպատճառ իր վնասով ընելու է զայդ, կամ ինչ անօրի մեռնելու է անօրիներ կերպարած ժամանակը: Եւրոպս, ևանաւանի Սնդդիա, յիկայ այդ զայդափարը: Հոն ընդունուած բան մընէ թէ հշուկ է լուրջի որդանչ է»: Անոր համար Սնդդիացին ժործէ մարդ է մինչ մենի որկ խօսէ մարդ ենի:

Դուն Տէր Հայր, իու բորբ բարեզործաւրիւններդ մինչեւ իսկ ոբբարդունիւններդ ստակով կընեն: առանց դրաւի կնունին, բաղուկ, պասկ յես յներ, պատարազն անզաւ որ անենամեծ ոբբարդունիւնն է առանց դրաւի յես ըներ, ուրեմն ինչո՞ւ կերպն մուր տեղը յար կը նետես Թումանանի փոխանակ, իր զաւառացի, բր իինին ծանօթ, իր պաշտօնակից, ձեռի կարկանդերու: Գիշիր որ դուն այ շահագուծուի իսրուիլակն ապա յնս: այդ Տանկդիան սուրը Քու զինուդ վրայ աղ կախուած է, Երե այս օրինակ անիրաւութիւններ յուղարկելով այս յամրակին շատ երես տա, օր մը յանածդ անպատճառ պիտի յաղես:

Մինաւեն: — Էֆէնափ ի՞նչ ըսելէ աղքատ տղաքներ Եւրոպա բերել: Վաղը ասոնք մեր զիլսուն պէլա պիտի ըւլան: Կամ անդործ մնալ ով մեզի պիտի դիմեն օգնութեան եւ կամ մեր գործերուն շահերուն ձեռք պիտի զարնեն: Նայէ քանի շատանանք շահերնին ալ այնչափ քիչնայ կոր. ուր է այն հին շահեց որ ժամանակ Էպնաեան եւ ուրիշներ շահեր են, երբ իրենք մինաւակ են եղեր հրապարակի վրայ: Եթէ Թումանան բարիք պիտի ընէ, հոն երկրին մէջը թող պահէ

զանոնք առանց Եւրոպա բերելու:

Լանդրոցի. — Բայց Անգղիացին իրաւուք չունի՞ իր օգնաւ որք կա և աղքատ տղան իր աչքին առջեւպահելու, կամ Թումանան իրաւոնք չունի՞ իր մօտը պահել որ աւելի լաւ հսկէ: Քանի որ գուք հոն իրեն չէք վատահիր ու կը մրոտէք զինք, անիկայ իրմէն այսչափ հեռու տեղ մը, Հայրենիքի այս խառնակ վիճակին մէջ որո՞ւ թող վատահի, ի՞նչպէս պիո՞ի գիտնայ թէ հոն շահագործում տեղի պիտի չունենայ: Եթէ զորօրինակ, ստակը էջմիածին դրկեց, ո՞վ պիտի ապահովցնէ զինք թէ իր նը-պատահին պիտի գործածուի, քանի որ շատ տարածոյ-նութիւններ կը չքին նոյն խակ էջմիածնայ հասոյթ-ներու մտակարարութեան դէմ, ուր, թէրթերու մէջ երեւցողթղթակցութեանց համեմատ, պիտածէ, համա-րատուութիւնն չկայ, եւ Վեհ. Կաթողիկոսի ամենամօսը եղողներու վրայ իսկ կը կասկածուի իրը շահագործողը Քանի որ գուք, Բարիզի մէջ սորլած չէք բարեգործներու նպատակը յարգելով ստակ մը միայն տրուած նըպա-տակին գործածել, ու Թումանանը կը մեղաղբէք անոր համար որ Լոնտրու իր որբանոցին համար բերուելիք տը-ղոց ճանապարհածախսին համար տրուած ստակը, շատ ի-րաւամբ յանձն չառներ էջնաեանի գործարանը աշխա-տելու համար վար դրուելիք տղոց ճամբու ծախքին յատ-կացնել, ո՞վ պիտի ապահովէ թէ էջմիածնայ կամ ուղիշ վանքի վարդապետ մըն ալ վաղը պիտի չելլէ Թումանա-նի զրկած ստակը ուրիշ՝ կարծեցեալ բարի գործի մը պիտի չի յատկացնէ, „ան ալ բարիք է սն ալ” ըսելով:

Գուլդագնձւան: — Բայց մենք չենք Թումանանէն գանգատուղները, իր իսկ հասուցած աշակերտները հիմա իրեն դէմ են: Ասու, ինչ պիտի ըսես:

Լանդրոցի. — Պիտի ըսեմ որ վատ ապերախտներ են եւ գուք ու Զեղի պէսներ են որ անոնք այդպէս ըրիք: Մարզը զիրենք տկլող առաւ, պահեց ու կրթեց եւ հիմա ելեր ինչո՞ւ աւելի չիտար ըսելով մարդը կը բամբասէն: Ան ալ շատ անդամ խրատել, յանդիմանե-լէն վերջը, երբ տեսաւ որ խելքերնին գլուխնին բե-

բելու համար ըրած ամեն ջանքերն ու փորձելը սիսակ մեկնելով՝ և աւելի զրսի գրգորիչներուն ականջ կախելով կը յամառին իրենց ընթացքին մէջ, քովէն ճամբեց։ Կրկին, իրենց արժանի եղածին պէս օձիքնէն բռնած դուրս չըրաւ զիրենք, ինչպէս պիտի ընէր Հայրենիքի ամէն որբանոցի տեսուչ, ինչ որ պիտի ընէինք դուք եւ ես, այլ համբերեց երկար ժամանակ, մինչեւ որ անոնց ամենուն ալ գործեր գտնելով տեղաւորեց։ Հիմա ալ ատ պարոնները ելեր գործերնին չեն հաւանիր եղեր, շատ բարձր գործ չէ եղեր, իրենց մեծապատուութեան յարմար չէ եղեր... Մինչեռ իրենց պէս հազարաւորներ ատոր կիսուն տիրանոլով բախտաւոր պիտի համարէին իինքինքնին։ Շիտակը Թումանեան լաւ համբերեց. շատ անգամ ըսած եմ թէ ես օր մը չէի կրնար համբերել։

Ձեզի մէկ օրինակ մը տամ։

Սյո գգգոհ աղաքներէն մէկը, որ հիմա անոնց պարագլուխը, Տէր Հայրին թղթակիցներէն մին եւ ուրիշներուն ալ ներ չնչողն է, անգամ մը զրսէն իրեն եղած խոստման հաւատալով որբանոցէն հեռացաւ, բայց բանի մը շարաթ վերջը խեւքը գրուիր գալով զդիաց եւ թախանագին ինդրեց ետ զալ։ Թումանեան ալ ներելով կրկին ընդունեց զինքը։

Եթէ Թումանեան այդշափ գէշ մէկն էր, ու որբանոցը նկարագրածնուն պէս լոկ շահագործումի աեղ մը, ինչո՞ւ զիտնալով հանդերձ կրկին ետ զալ զիջաւ, եւ ինչո՞ւ կրկին մնաց հոն տարբէն աւելի։

Թումանեան կրկին այնչափ բարի գտնուեցաւ որ, կերպակուրէն ու բնակարանէն զատ Զ Անգդ. ոսկի ամսականով ազգօգուտ գործ մը գտաւ իրեն, բայց այդ ազգասէր Պարոնը յանձն առնել չի զիջաւ. այլ նախապատիւ համարեց նատել Թումանեանի յարկին տակ, անոր հ. ցն ուտել եւ հանդերձը հագնելով իր հտեւէն ձեկլ բոլոր ընկերները եւ զժգոններու խումբ մը կազմելով այս բոլոր սեւ զբարառութիւնները նիւթել։

Ահա այս ասերտիստին է որ վերջին անգամ որբանոցէն ելած ժամանակն ալ Թումանեան Ց Անգդ. ոսկի

ամսականով զործ մը գտած է, Լոնտրայի յատ պատուաւոր առեւտրական տան մը մէջ, ուր կը գտնուի նա այժմ, և ուրիէ խիզճ չըներ Տէր Հայրին գրել թէ թումանեան զիրենք բոնած դուրս ըրած է ու հիմայ Լոնտրայի փողոցները կը թափառին։

Այս դուրս ձգուել ու Լոնտրայի փողոցները մնալու զրոյցը բոլորովին սոււ է։ Երբ իր հացն ուտելով եւ իր յարկին տակը նստած իրեն դէմ կը գաւաճանէն Յուգայի պէսու ընդարձակ թղթակցութիւն մը բացած էին իրեն դէմ սուտեր տարածելու, եւ թումանեան անոնց իսկ բարիքին համար, այդ ամեն նախատանաց համբերու թեամբ կը տանէր, Զեզի պէսներ շահագործումի աղաղակ բառ՝ ալով, «Եթէ աղոց բածները ղպարառութիւններ են եւ անոնցմէ չահ չունի, ինչո՞ւ օձիքնէն բոնած դուրս չըներ», կըսէին, Խսկ հիմա որ զանոնք ուղղութեան բերելու ամեն յոյս ի զերեւ ելկելը անեսնելովայլ եւ այլ գործերու զրած՝ որբանոցը մաքրեց ու անոնց չար ազգեցութենէն ապահեց, հիմա ալ ելեր ինչո՞ւ զուրս ըրեր, վանաեր է. կը պոռանն Սակայն ծշմարառութիւնը աս է որ ոչ մին վոնտած է այլ ամենքն ալ գործի զրած է։ Ահաւասրկ անոնցմէ ոմանց զործերը Մէկը վաճառականի քով է, ո լիշ մը գեղագործի, երբորդ մը գարնազիր ապակեգործի, մէկ ուրիշը այսօր Լոնտրայի մէջ թղթատարտկան պաշտօնեայ ըլլալով ապագան բարւոքած է (եւ իր բոլոր ընկերներ կրնային նոյնը ընել չնորհիւ թումանեանի սուտած կրթութեան, եթէ զոհ չէին իրենց ձեռքի գործերէն), երկու ըլլ Անգդիական տպարաններ զրաշար են։

Դեռ վրբջերս՝ այս անտէր ու թշուառ Լոնտրայի փողոցները ձգուած ներկայացւածներուն։ այն պիսի գործ մը առաջարկեց թումանեան որ կերակուրէն եւ բնակարանէն զատ շաբաթը 8—12 շիլինկ կը խոսանար ու մերժեցին, հարկաւ ձեռքերնին աւելի շահաւոր գործեր ունենալուն համար։ Փողոցը մնացողներ միթէ աւանկ առաջարկներ կը մերժեն։ Եթէ դուք այս մեծապահնջ ապերախանե-

բուն իրաւունք կուտաք՝ ու իրօք անոնց բարեկամէք, զանոնք կը հոգաք, ինչու անոնց գործնական օգուտ մը չէք ընծայեր, ինչու աւելի լաւ գործերու չէք առաջնորդեր. Զեր ալ պարտականութիւնը չէ՞ մի անոնց վըրայ խորհիլ: Թումաեան այսափ ժամանակ գէշ աղէկ պահեց, հիմա որ անոնց մով հետաքրքրութիւն սկսաք, քիչ մըն ալ գուք օգնեցէք նայինք: Միայն տին ժամանակ խօսելու, քննազատելու իրաւունք կունենաք եւ ոչ թէ բարիզ նստած Զեր քէյփին ու շահին նայիլ ու գրգորներու գրածները իրու պատագամ կլլել ու առանց մարսելու դուրս ժայթքելով:

Թումաեան աւ առաջարկեր է Զեզի որ, եթէ իրաւ կդնաեան որբեր կուզէ իր գործարանին համար եւ կը վստահացնէք թէ որբերուն օգտակար գործ մըն է, ահա իր հին որբերը կրթուած, պատրաստ կը կենան, թող առնէ: Մանաւանդ եթէ անոնց հիմակուան գործերը յարմար չի սեպեր: Ըսեր, է նաև որ, այս նոր տղաքը իր որբանոցին համար եկած ըլլալով ինք առնէ զանոնք, իր կրցոծ կրթութիւնը տայ անոնց եւ վերջը կդնաեանի տայ զանոնք, եթէ կդնաեան մարդ հասցնել, որբերուն բարիք մը ընել կը փափաքի: Բայց մարդուն այս առաջարկութիւններէն եւ ոչ մըն ընդունուեր է, որովհետեւ ինսդիրը նէֆէնէինէ վրայ է. փափաքնիդ եղածը քակել, կործանել է, չէ թէ աւելի լաւ ընել կամ որբերուն վիճակը բարւոքել կուզէք:

Մնաւեան. — Ախսար, հէմ բերածներուն ամէնն ալ որբ չեն եղեր. մէջերնին շատեր ծնողք ունին եղեր: Աս ի՞նչ տեսակ որբանոց է: Գործին մէջ շագործութիւն ըլլալը անկէ յայտնի է որ հարկաւ ասոնք ալ իրը որբ պիտի ներկայացնէ Անգլիացւոց:

Լուրջ. — Թումաեաեանի Հաստատութիւնը կը կոչուի Հայկական Հօմ որբ եւ վասուոր առլոց, կամ պարտապէս Հօմ: Դուք զիսնալու էք թէ Հոմ որբանոց բանը չէ: Ոչ ապաքին երբեմն ծնողք ունեցող տղաք աւելի գժրախտ եւ օգնուելու արժանի են քան իսկական որբեր: Զեր շահագործութիւն կոչած ամին

բաներն ալ ահա այսպէս սխալ հասկցողութեան կամ Անգղիական կերպերու տղիառութեան արդիւնք են: Աչքերնիդ շահագործութեան ակնոց զրած, ամենէն մաքուր բաներուն մէջն իսկ շահագործութիւն կը տեսնէք:

Քահանան. — Ինչու ազգայիններէ բաղկացած

հոգաբարձութիւն մը չունի որ վերին հսկողութիւն մը ընէ որբանոցին վրայ: Ինչու Ազգին հաշիւ չիտար:

Գէլլ. — Երէ բան մը պիտի շնէ Ազգը, նախ իր մէջ, իր իսկ սակներով զործուած զեղծուներուն առջեր բոդ առնէ ու հաշիւները կարգարէ: Այնչափ վանելու հարիւանը, հապարաւոր ուլիի եկանուտներով անօպու կամարան կամ բանան իսկ բանի պորտաբոյներուն ձեռիվ մնացած են. Ազգը բոդ նախ անենց հաշիւները տեսնէ, զործերը կարգի դնէ, ու ապս Անգղիացւոյն Անգղիոյ մէջ պահած որբանոցին հաշիւները պահանջելու եղի: Ազգը իրեն զործ չունեցած տեղի խառնուելու հօնչ իրաւունք ունի:

Փարով ազգային Հոգաբարձութեան մը խնդրոյն զորւ ունենալ Թումաեան ինքն ալ խորհած եր՝ եւ փափաք յայտնալ. կը յուսաւ թէ Ազգին սնուունը Բարիզի մէջ զործուած այս հայտառակուրթենեն եւ իրեն դէմ բարուած դաւերեն վերջը, ինին խեցը զորիս գարով այդ գաղափարը բորբոքին ձագած ըլլալու է: Երէ ազգը իր զործերը սա յայտնի խիբակին կը յանձնէ, եւ անենց զործած կեցոն արարեներուն անսարքեր հանդիսական կը լայ, առանց բողոքելու, անկի ի՞նչ կրեայ սպասուիլ: Երբ իր որբանոցը զործելու որոշման զայ ան ատեն միայն ազգային Հոգաբարձութիւն կազմելու եւ որ լաւ վերցաւորութիւն մը ըլլայ ու հանդիսաւոր յուղարկաւորութիւն մը կատարուի: Առ այժմ բանի որ շարունակելու միտ ունի, զա կը նեն որ Հայ Հոգաբարձութիւն եւ կենայ Քանի որ իր հուիրատով Անգղիացիներ են ու զանեն զոհացնող պատուանը. ծանօթ Անգղիացիներէն կազմուած Յօնիք մը ունի. որ կը հսկէ վրան, հաշիւները կը բնեն, կը փաւերացնէ, եւ անեն տարի կանոնաւոր տեղեկագիր կը հրաւարակի, ալ ի՞նչ կուտէք: Անգղիացին Զեր կարծածին չափ յինաւ չի որ իր չի գիտցած. չի հասկցած տեղի եղի սակ տայ: Այս անզաւ մայմն, զակի որբերուն ճամփին համես ազգայիններէն ալ օգնութիւն

հաւաքեր եւ խուսացեր է առոր հաշիրը ներկայացնել այդ նույրատուաց եւ սպուած ներկայացնոցեր է։ Սակէ մատուր, ասկէ պատուաբեր ի՞նչ զործ ունիք, ցցոցեր։

Մենի միջը վերացական մարդիկ եղած ենի. միջը ճոյն աղբաս հապար ձողովուրդը, ո՛չ կը նենին ո՛չ աղ բող կուտանի որ ուրիշը ընէ, ո՛չ կրնանի ընէն ո՛չ աղ ձեռ- ֆեն եկածը ընողին ըրածեն զոհ ենի։ Միջը ձրի պահանջ- ներ ունին։ Սովորաբար սակէ մը շիռուղիներու ենի որ ին- չո՞ւ սանկ չեն ըներ, ևսնկ չեն ըների խօսեր կը նենին։ Ծայրակենուրինեներ շատ կրսիրենին. կուզենի որ մեր ու- բերը կամ անօրի մերկ մենունին անկատսպար, եւկամ երե մեկը անոնց վրայ խորհի, անոնց համար բաև մը ընել ու- զե իսկոյն մեր որբերուն տէր կեղենի, կը պահանջենի որ անենին բար, անենին բարձր անենին փայտունը ըստուի. ինչ որ զորդ մենի մեր զաւակաց չենի կրնար ըներ, ապս թէ ոչ շահագործու մի փողը իր հնէցենենի. Սս ի՞նչ զարմանայի բաև է Հայուրբը, որ կը լարժեն թէ անեն անոր դպչողը հարկաւ կը շահագործէ զայն։ Կերեւի թէ բորի Հայերս շահագործող ազգ մըն ենի։ Երե յիշահագործած ընելուն կիւպը զիսէն ինչո՞ւ չեն։

Մթառեան. — Թումանեան ի՞նչ կրթութիւն պիտի տայ. իր հին սաները ուր զանգատինթէ որբանոցը բան մը չեն սորզերու ինչո՞ւ զանոնք բարձր զպրոցներ չէ զը- րեր որ զբագէտներ, առաջնակարգ մարգիկ հասցնէր։ Ազ- գը հիմա այդ պիտիներու կարօտութիւն ունի։

Զերու. — Երե այդ տղաբը բարձր կրուրիւն Հա- մասարան եւ այն կերեւակայիքն, որբանոց մը զայու չին։ Ո՞ւր տեսնուած բաև է որ որբանոց մը այդ տեսակ կրու- րիւն րայ։ Հակառակ առոր բումանան զիրենի դուրս ը- նելին առաջ առաջարկած է որ երե այս բժնանական ըն- րացքներ կենաչով, որբանոց բակէ կրուրիւն յիւնաց անոնականին զեղութ կը համակերպին իր կարգադրութեանց եւ կը նույրունին իր առաջնորդորինը, ինքն ալ զանոնի բա- նի մը տարի աւելի բարձր դպրոց մը դնելու խօս կուտայ. Բայց այդ պարունակեր մերժեր են։

Եւ սակայն Թումանան հասարակ որբանոցի մը նե- րածէն շատ աւելի կրուրիւն մը տուած է անոնց, որբա-

նոցին մէջ եւ Սագլիական դպրոց դրկեղով։ Լրազիրներու մէջ հրատարակած բղրակցուրիւննենին եւ յօդուածներնենին կը ցուցնէ թէ մտերնեն մշակուեր եւ գրիչնեն յիլուեր է, մանաւանդ հայերկանուն լսեղի յիկայ. Եւ հի- մա զիսէն եղեր ի՞նչ կը սեն, կը սեն թէ բաև չի սորվեցան որբանոցը այ բոլոր զիցածնին եկած մաւանակնին զի- շերին. Երեւակայեցէն 12—13 տարեկան տղաբեր որ հա- յերէն. Սեղիերէն զիսէնին, թերթերու բորակից կրնային ըր- լազ, եւ 3—4 տարի Սևզիրիական դպրոց յաճախելով հա- յերէն դաւեր առնելով աւելի բաև մը չի սորվեցան. Մարդ կը զարմանայ զիսէնազ թէ որոնք աւելի խենք են, այս բա- ները բարբառողները թէ անոնց հաւատացողները։

Այս վերքերս ալ ուրիշ մելիսուրին մը զտեր են, կը սեն թէ իրենի հայերէնը ինչնօքնուրեաւը, թերթեր կար- դաղով սորվեցան։

Միտակ. — Շիտակ է ե'ա, մարդ թերթ կար- դարով չատ կը զարգանայ, չատ բան կրնայ սորմիւ։

Զերու. — Չնաշխարհիկ զիտ. ահա թեզի տղաբ կը րի- թուն նոր կերպ մը, թերթ կարդալ տու անոնց, այս է զահ- նիիը, ամիկս բաւական է։ Աչքը բայ ուստամական յուր- նուրդին եւ խիւրազիրներու։

Դպրոց, դասառու, ծրագիր . . . ի՞նչ պիտի է. բա- ցիկ սրան մը, թեղուցէ հոն անեն տեսակ, անեն հասա- կի եւ ճաշակի յարմար թերթեր, ալ ի՞նչ կուզեն, տղաբը կը կրուին կը ընենայ. Շիտակ այս զիտին ըսեղի յիկայ. Երե ասանկ թերթեր կարդարով հայերէն սորվի հնար է. Միտի Միհամանան, զոր ինչո՞ւ չի սորվի. Այդ տղոց անեն մէկը դեռ բանի մը տարի հայերէն կրնայ սոր- վեցնել Զեզ. Երե Զեզ շափահասուրիւնը արգեց կը հնա- մարի. Զեզ զաւակաց վրայ փորձեցէն. Այս սբանչելի զար- նիիը հնարդեցու է նաև Եւրոպից Հայոց որ իրենց զաւակաց հայերէն սորվեցնելու դժուառութեանց վրայ չի խորհին. Գորդեան հանգոյցը բակուած է։ Տան մէջ սե- եակ մը բոդ յաւլացնեն հայերէն թերթերու, զննաւ զնաց. — Եւ խորհի թէ ասոնց ալ հաւատացողներ կան, այդ է անհասկեալին։

Սակայն ենթադրենք վարկեան մը թէ այս զաւեշ-
ը իրական է, թէ իրօ միայն թերթեր կարդարով սոր-
վեցան հայերենը, ասկալին այդ թերթերը կարդարու հա-
մար ապրիլ սկսէ եւ ապրելու համար կը բարձրէ, հունիսէ,
մայիսն սկսէ են, ասենք ո՞ւրեմ տիկն: Միք այս հը-
րաշաղործ թերթերը այդ բաներն ազ միասին կը թերեին շար-
թէ շաբար: Ոչ ապահեն Թումանանը հսկաց այդ ամենը եւ
հնարաւոր ըրա իրենց այդ թերթերը կարդալ, ինչպիս նաև
Անդիսկան դպրոցներ յաճախել տարիներով: Եթէ Թու-
մանանին րածը միայն այդ է, կրկին վաս ապերախս-
ներ են իրենք, արծանի առնամահանաց եւ զգուան-
փի եւ ոչ թէ բաջակերութեան: Եթէ իրօ միայն թերթեր
կարդացնելով հայերեն սորվեցնելու զաղունիքը ունի Թու-
մանան, արտայո կարգի մնանաւորութիւն մը ըլլածը է:

Քահանան: — Առ ըստածներնիդ բոլորն: ալ շիտակ
են: Ես Թումանանը կը ճանչնամ, անոր լսել իք չունիմ:
Ես երկար ժամանակ վարժապետութիւն ըրած եմ եւ
գիտեմ, եւ ամեն զիշերօթիկ դպրոցներ կը վկայենթէ
մանաւանդ աղքատներն ու ձրիավարժները ամեն-
էն պահանջնոտ ու դժուարահաճ կը լւան, բան չեն
հաւնիր: Անգղոյ պէս տեղ մը որչափ լաւ չի պահուին,
կրկին հայրենիքի մէջ անօթի մնունիլ կամ քիւրտին
գերի ըլլալէն ալ զէշ չէ եա՛: Վեհ. Կաթողիկոսը այդ
չափն ալ ընել չի կրնալով մնացած որբերը գիւ-
ղերը ցրուել ատիպուեր է: Կերպակուրի եւ խնամքի
գալով անոնց գանգատներուն ո՞չ մէկուն կը հաւատամ
կոնտրա եղած ժամանակս ալ շատեր որոնք Թումանա-
նի հաստատութիւնը գտնուած եւ կամ հոն պաշտպան-
եալ մը ունեցած են, այդ մասին լաւ վկայութիւն տր-
ւին երբ ըսեմ թէ Թումանան ինքը եւ վարժապետը
սեղան կը նստին և տղոց հետ կուտեն եղեր, ալ այդ տը-
ղոց գանգատը բ՞նչ զօրու թիւն կուննայ, Եթէ Թումա-
նան պէտք եղած ինսամքը չի տանէր, վստահ եմ թէ իր
կինը պէտք եղածէն աւելին ըրած է, ինչ որ գուցէ իրենց
մայրերն ալ չէին կրնու լ կամ չէին դիտեր ընել: Այդ տի-
կինը կը վերաբերի Զուիցերիոյ լաւ եւ ծանօթ մէկ

ընտանիքին, իր եղբայրը այսօր Լօգանի համալսա-
րանին նշանաւոր Բրօֆէսօրներէն մէկն է եւ քեռայրը
ձինէվրայի Գերմանական եկեղեցիին յարգուած հովիւն
ու հոն կազմուած Հայկական քօմիթէի անդամն ու հիմ-
նողներէն մին եղածէ, իսկ մօրեղբայրը հոս Բարիզի
մէջ Աստուած արանութեան պատրաստական դպրոցիմը
տեսուչը եղած է ՅՅ տարի եւ միայն այս տարի հրա-
ժարելով գործէ քաշուածէ: Ահա այսպիսի պատուաւոր
Եւրապացի ընտանիքի մը վերաբերող տիկին մը, որ մի-
անգամայն Հայոց զատիկն ջերմպաշտպան եղած է, ինք
անձամբ եւ մեծ գուրգուրանքով ու մայրական սիրով հոգ
տարած է այդ տղոց սնունդին եւ առողջութեան, որուն
գործնական ապացոյցը սա է որ Յ տարիէ ի վեր մէջեր-
նին հիւանդութիւն կոչուելու արժանի բան մը պա-
տահած չէ, ընդհակառակն ամէնքն ալ զօրաւոր ու
առոյգ երիտասարդներ եղած գուրս եկած են որբա-
նոցէն, Պէտք չէ կարծել թէ ես տղու զրած ամեն սու-
տերուն կը հաւատամ առանց վերապահութեան Թումա-
նանին միակ սիմալը կառավարութեան դիմելն էր: ը-
նելու չէր, ինչ որ ալ ըլլար ընելու չէր, ասիկայ աղ-
գին պատիւն դպչչի էր:

Միասնական: Ի՞նչ ըսել է. տիզզկան դաւանաթիւն,
մասնութիւն եր ըրած:

Գլուխ. — Հինայ մէջերենին դրսէն մարդ շիկայ ե՞ա:
Առաջին անգամ բօխիսին զացող լուր տուղը ո՞վ եր նայինք,
դուր էիֆ թէ Թումանանը: Անցեալ օր Միսակ, Զատիկ եւ
Գալիքազնեան կը պարծենային ըսկով թէ իր ներկայու-
ցիչ ազգին զացած են բաղին զօմիսէրին լուր տուած են թէ Հայ
ուր որբ տղամէեր փախցուցած Անզիիա կը տանի եւ կուզեն
արզիկ եւ անու աշակցութիւնը ինդրածեն: Թումանան կը-
սէ թէ երբ առաջին անգամ զօմիսէրին ներկայացաւ զար-
մացաւ տեսնել թէ զօմիսէրը տեղակ եր Հայ տղոց փախցու-
կէն: Կը տկնիք թէ կրկին սուս եթ Թումանանը պախաւ-
կելով: Նախ դուր դիմած է ի կրտավարութեան:

Ասկէ զաս Թումանանը դաշտան յի դիմելով ի՞նչ
ընեւ, երբ Բարիզի Հայոց Հոգաբարձութեան նախագահը,

անքաւներեն ուսման եւ խնամանի իրեն որբեր կը փախցնեն. իմ ո՞ւր, որո՞ւ դիմէ Բօջսկի զա: Ճիշդ Թիր իին ցրածը կրնեի հոս Բարիզի տեղ: Խիւրֆն աղ այսպէս մը գրկէ. կը յափշտակի, կը կողոպէտ, ու երբ կերպա կոռավարութեան կը գանգատիս, ապսակ մըն աղ զանգաւերոյ համար ընդունելով կը վոնտուիս: Այսպէս աղ Դուք Թումանեանը կը կողոպէտ, խարեւորեամբ եւ բունութեամբ իրեն որբեր կը փախցունիք, մարդ այնչափ ծախիքի կը խորիք. Լոնտային հոռ զալու պատճառ ըլլալով շատ մը դժուարութեաց կը հանդիպտիք, ու հիմա աղ կեղիք կը պախասիք թի ինչո՞ւ կոռավարութեան կը դիմէ: Զրկուերու եւ զանգաւերոյ չես, ահաւասիկ Ձեր բարոյականեր, այսպէս չէ: Շիսակը ըսեղիք չիկայ:

Ասկէ 10 տարի առաջ Գարդարիոյ դաւարամին մէջ իր պաշտպանողական ձառը հետեւեալ խօսերով կը վերջացնէր Թումանեան:

«Եւսնիր իմ հայրենակիցներաց Անշրած,
«Երբէք դարրած չեմ անոնց կրրուրեան և բա-
«րեզաւորեան նպաստելէ՝ քարոզուրեամբ կամ
«դասախօսուրեամբ: Երէ այս պահուս ինչիք
«հարցուէք թէ ինչ բանի արժանիք կը սեպեմ զիս,
«ես աղ իմ անձիս նկատմամբ արդար գունչե-
«լոց համար, ձեռքս իսկական վրայ դրած պիտի
«ստիպուէի Սուկրատի Աման յայտարարել թէ
«դասապարտուրեանէն աշեղի յաշեն Եառավա-
«րուրեան կողմէն վարձատրուրեան արժանիք
«կը գունեմ ինքզինքս»:

Նոյնը վայելու վերջարան մրե է նաեւ հրմա որ ազ
զին առեանը գանգնած է: Կը մնայ աեսնել թէ Ազգը պի-
տի կը մայ թիւրքին առելի զնահատել իր մէկ զաւակին
արժանիքն առն անձնուէր ծառայութիւնները,

որ խլոյցի որդեգրուիք:

Այս պատեհութեամբ չի մոռնամի զեկուցում և այ
որբահանաւերուն զգուշուրեան համար աւեցնէր:

Անեն անոնիք որ որբի մը լրայ խլանալով, իրենց
կամ ուրիշի մը հաշուոյն կը տեղափոխեն զայն Եւրոպա
կամ Ամերիկա, բող զգուշանաև Բարիզ հանդիպելիք: Հոն
խերակ մը կայ, որ իրեն բան զործ բասծ է այդպիսի
որբեր յափշտակել, որպէսզի ըլլայ թէ այդ որբերը շա-
հազորուած ըլլան: Բանզի իրենցիք զա: ամէն ոչ որ
որբի մը դպիքի հարկաւ շահազործելու նպատակ կ'ունենայ:
Մինչեւ իսկ, հայ ծեղովներ կամ պազականի խեցացուրինն
չէ ընեւ, անցափահաս տրամադրի հետ ունեւալով Բարիզին
անցելու: Իսկզի այս խմբակը կրեայ տրան ձեռն անցելու:
Եւ անզամ մը որ ձեռն անցունեն այդ եւս հնար չէ ապա-
ցուցնել թէ տրան ձեզի կը վերաբերի: Ասոնի կոռավա-
րութեան կը յայտարարել թէ իրենի Բարիզի Հայ զաղ-
քականուրինը ներկայացնելով այդ որբերուն ճշնարի
պաշտպանն են եւ դուք շահազործողներ:

Ասոնի ո՞ւ եւ է տրամանուրին չեն հասկնար,
փաստ, առարկուրին եւայի օրուրին ջունին իրենց հա-
մաս, եւ անեն բանի կը պատասխանեն «Եւբոր, այ ոբը
ուրեշտելով կամ նո նո բարելով նպարանուն ոբին բուրեւ ընել ուն-
ք շանիկոյ, պահուով մեն են եւել բուռ եւ եւել ուրեշտելո-
ւուն բանի, բուրեւ ըւլում ու բուրեւ եւ: Բայ ու ուրեւ ու կը
յահուուն, չեն ուր այ ոբը, ճանաւուուն ունեւ որ եւնաւուն
դես հուրուուն տեկ բուրեւ կը բուրուի»:

Երեք դժբաղուրինը ունենա առարկելու թէ դուքն
այսայի ծախսի բրիւ: Այդ որբը մինչեւ Բարիզ բերելու եւ
պահուցնես որ մեծամասնութ եզականութեան ունի այդ ծախսը
տայ: « առանի իսկ առաջբերութեան ու առ առ եւնաւունին,
իսկ այսին ու կը բուրեւայ և ալ ոբը ուրեշտելու: Եւ ըւ-
էնէն, նայիս ու կը բուրեւայ և ալ ոբը ուրեշտելու: Եւ ըւ-
էնէն, իսկ այսին ու կը բուրեւայ և ալ ոբը ուրեշտելու: Եւ ըւ-
էնէն, իսկ այսին ու կը բուրեւայ և ալ ոբը ուրեշտելու: Եւ ըւ-
էնէն, իսկ այսին ու կը բուրեւայ և ալ ոբը ուրեշտելու: Եւ ըւ-
էնէն, իսկ այսին ու կը բուրեւայ և ալ ոբը ուրեշտելու: Եւ ըւ-
էնէն, իսկ այսին ու կը բուրեւայ և ալ ոբը ուրեշտելու: Եւ ըւ-
էնէն, իսկ այսին ու կը բուրեւայ և ալ ոբը ուրեշտելու: Եւ ըւ-

էնէն շարուական ուլու եւնաւունի ու այսուուն եւ-
էնէն յարժար տեկ կը բուրեւայ և ալ ոբը ուրեշտելու շարուական ուլու եւնաւունի ու այսուուն եւ-
էնէն իսկ այսին ու կը բուրեւայ և ալ ոբը ուրեշտելու: Եւ ըւ-

ԵՐ

Բարեկամ յանձնութելու բարեկամ կը յանձնուին իրենց ուղղ պահանջման օրբերը, հակառակ զայնու կանուքուի Հայկական որբանոցը գրեթե հրամայուղ հետաւելու նախակինութան, զայն սուսած են+ միայն աղքականին և միւսին բարեկամ — պաշտոնանին, և ժամանակին աւ հառարտութեան+ բարեկամ իմբակին :

(Խաչառար Դարբինեան աղքականը այսպէս կը դրէ) .

Յունվար 28 1905

Զեր տնօրին (Ներքյայշանշանական կառել կապէ) Պ. Ա. Փերանեան ցը թուէս 3 ամիս յառաջ ասո՞ գտնուելով լսեցինք Զեր բարի նպատակը և համբաւը որ Լօնդոնում մի որբանոց բաց էք արել. մննք ևս ՚ի արտէ ցանկացանք մեր որդեգիր խաչառար Դարբինեանցը յանձնել Զերզ հավանաւորութեան ներքոյ...: Այժմ լսում ենք որ այդ մեր հրեհի հետ մի քանին ևս Պարիթ արգիլած են զանարան պատճառներով: Բայց մեզ ոչ մի պատճառ մեր ընթացքից արգելելու պատճառ չունի: Վասն որոյ սոյն նամակաւ ևս հաստատում եմ որ թրօֆ. թուժանցին յանձնուի մեր որդին Դարբինեանցն, և տէր լինի Պ. թուժանցն իւր խնամասարի տակ զաստիրակել, առ որ ստորագրում եմ:

Կարսի Բնակիչ
Կարապետ Հ. Դարբինեան.

ՎԱՆ, ՄԱՐՏ 4 1905.

Բրոֆ. Կ. Թառմահան.

Սիրելի Տէր.

Աստուածատուր Յարութիւնեան մեր Որբանոցը գտնուած է շատ տարիներ. չետեաբար ևս իրաւունք ունիմ զործել իր նորա խնամակալը, և ներկայ զրութեամբ կը յայտաբարեմ որ իմ փափաքս է որ Զեր հակողութեան յանձնուի Զիկվելի Հայկական որբանոցը խնամուելու գամար:

Բացորոշ կերպով կառարկեմ անոր Բարիդ Ֆելուն և կը խնդրեմ որ անոր Զեր որբանոցը Փոխազութիւնը ազաւովեք:

Մնամ Զերզ միշտ
(Տ.Բ.) Կ. Գ. Թէյնօլտս.

Կերկայիւս կը հաստատեմ թէ այս վերի ստորագրութիւնը Տ.Բ. Թէյնօլտսին է, որ միակ խնամական է վերոյիշեալ աղուն, Աստուածատուր Յարութիւնեանի: Եւ կը խնդրեմ ամեն անոնցմէ որոնց կը վերաբերի այս, որ այս մասին անոր կամքը զործազրեն:

Վան. Մարտ. 4. 1905. Կ. Ե. Թերել. (Գետին)

ՀՀ Ազգային գրադարան

NL0212711

43.295